

ŠKOLNÍ VZDĚLÁVACÍ PROGRAM

Základní umělecká škola, Třebechovice pod Orebem, Komenského 437

1. Identifikační údaje.....	4
2. Charakteristika školy.....	5
2.1 Počet oborů, velikost.....	5
2.2 Historie a současnost.....	5
2.3 Charakteristika pedagogického sboru	5
2.4 Dlouhodobé projekty a regionální spolupráce	6
2.5 Vybavení školy a její podmínky.....	6
3. Zaměření školy a její vize	6
3.1 Zaměření školy.....	6
3.2 Vize školy.....	7
3.3 Cíle naší instituce	7
4. Výchovné a vzdělávací strategie.....	7
4.1 Strategie pro kompetenci k umělecké komunikaci	7
4.2 Strategie pro kompetenci osobnostně sociální	8
4.3 Strategie pro kompetenci kulturní.....	8
5. Vzdělávací obsah uměleckých oborů.....	8
5.1 Přípravné studium A – kolektivní forma výuky	9
5.2 Studium pro dospělé.....	10
6. Vzdělávací obsah hudebního oboru	10
6.1 Přípravné studium B – individuální forma výuky.....	10
6.2 Přípravné studium C – individuální forma výuky pro II. stupeň	11
6.3 Vzdělávací zaměření: hra na klávesové nástroje	11
6.3.1 Studijní zaměření: hra na klavír	11
6.3.2 Studijní zaměření: hra na EKN a jejich ovládnání.....	13
6.4 Vzdělávací zaměření: hra na smyčcové nástroje	16
6.4.1 Studijní zaměření: hra na housle	16
6.4.2 Studijní zaměření: Hra na violoncello	19
6.5 Vzdělávací zaměření: hra na dechové nástroje	21
6.5.1. Studijní zaměření: hra na zobcovou flétnu	21
6.5.2 Studijní zaměření: hra na příčnou flétnu.....	23
6.5.3. Studijní zaměření: hra na klarinet	26
6.5.4 Studijní zaměření: hra na saxofon.....	29
6.5.5 Studijní zaměření: hra na trubku	31
6.5.6. Studijní zaměření: hra na lesní roh	33
6.5.7. Studijní zaměření: hra na tenor	36
6.6 Vzdělávací zaměření: hra na strunné nástroje.....	38
6.6.1 Studijní zaměření: hra na kytaru	38

6.6.2. Studijní zaměření: hra na elektrickou kytaru	41
6.7 Vzdělávací zaměření: hra na bicí nástroje	44
6.7.1 Studijní zaměření: hra na bicí nástroje.....	44
6.8 Vzdělávací zaměření: zpěv	46
6.8.1 Studijní zaměření: zpěv.....	46
6.9 Vzdělávací zaměření: hra na akordeon	48
6.9.1 Studijní zaměření: hra na akordeon	48
6.9 Vzdělávací zaměření: Recepce a reflexe hudby (hudební nauka)	51
6.10 Vzdělávací obsah: Kolektivní hudební praxe	52
7.Vzdělávací obsah tanečního obor	55
7.1 Přípravné Studium B – kolektivní forma výuky	55
7.2 Přípravné Studium C – forma výuky pro II. stupeň.....	56
7.3 Vzdělávací zaměření: tanec.....	57
7.3.1 Studijní zaměření: Taneční výchova	57
8.Vzdělávací obsah literárně-dramatického oboru.....	60
8.1 Přípravné Studium B – kolektivní forma výuky	60
8.2 Přípravné Studium C – kolektivní forma výuky	61
8.3 Vzdělávací zaměření: Dramatická výchova.....	61
8.3.1 Studijní zaměření: Dramatická výchova	61
9. Vzdělávání žáků mimořádně nadaných	65
10. Vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami.....	66
11. Hodnocení a klasifikace žáků.....	66
11.1. Obecné zásady hodnocení a klasifikace	66
11.2. Pravidla hodnocení a klasifikace.....	67
12. Vlastní hodnocení školy.....	69

1. Identifikační údaje

Název ŠVP:

ŠVP základní umělecké školy Třebechovice pod Orebem

Motivační název:

Pojďte s námi za Múzami

Předkladatel: Základní umělecká škola, Třebechovice pod Orebem
Komenského 437, 503 46 Třebechovice pod Orebem
IČ: 62694812
Ředitel školy: Jana Vavřínková, DiS.
Telefon: 731 390 213
Email: info@zus-trebechovice.cz

Zřizovatel: Město Třebechovice pod Orebem
Masarykovo nám. 14, Třebechovice p. O.
Telefon: 495592065
Email: podatelna@mutrebechovice.cz
Starosta: Mgr. Roman Drašnar

Platnost dokumentu od 1.9. 2024

Podpis ředitele školy a razítko

2. Charakteristika školy

2.1 Počet oborů, velikost

ZUŠ Třebechovice pod Orebem je malá škola tohoto typu. Má zavedeny obory hudební, taneční a literárně dramatický. Kapacita školy podle zřizovací listiny je 260 žáků. Škola nabízí studium přípravné a základní I. a II. stupně.

2.2 Historie a současnost

Historie uměleckého školství v Třebechovicích pod Orebem začíná rokem 1949. V tomto roce byla uvedena do provozu Hudební škola v Týništi nad Orlicí, která měla dvě pobočky – v Třebechovicích pod Orebem a v Kostelci nad Orlicí. Po několika letech přibyla pobočka v Borohrádku.

Hudební škola v Třebechovicích p. O. neměla zpočátku vlastní učebny. Až po skončení vyučování v budově obecné školy mohli učitelé hudební školy začít s výukou hry na klavír, housle, kytaru a jiné nástroje. S přibývajícím počtem žáků hudební školy, vznikaly těžkosti s rozvrhem a třídami v základní osmileté škole. Bylo zapotřebí sehnat ve městě alespoň dvě místnosti pro individuální výuku.

Ve školním roce 1954/1955 byly přiděleny hudební škole dvě malé učebny v prvním poschodí bývalého hotelu Černý kůň na náměstí. Hudební nauka se však vyučovala v některé z volných tříd ZŠ celých 25 let.

V roce 1961 byla škola přejmenována na lidovou školu umění a podle nové územní organizace byla přičleněna do okresu Hradec Králové jako pobočka LŠU v Dukelské ulici č.6 v Hradci Králové. Ve školním roce 1961/1962 přibyla po stavebních úpravách v 1. patře budovy bývalého hotelu Černý kůň další učebna a ve školním roce 1977/1978 velká třída po Družině mládeže. Lidová škola umění byla tedy od roku 1954 umístěna ve stejné budově, jen počet učeben se do roku 1977 zvýšil na čtyři.

V září 1972 byla z rozhodnutí rady ONV v Hradci Králové dosavadní pobočka v Třebechovicích p. O. osamostatněna. Měla dva obory – hudební a taneční. V roce 1979 došlo k několika změnám. Vyučování bylo sice zahájeno v 1. patře bývalého hotelu Černý kůň, ale od 20.10.1979 se po úpravách umožňujících provoz školy začalo vyučovat v nové budově v ulici Na Kuchyňce. V tomto školním roce byla zahájena výuka všech oborů – hudebního, tanečního, literárně dramatického i výtvarného. LDO a VO však fungovaly pouze krátce.

V roce 1989 bylo hudebnímu oboru LŠU přiděleno 1. patro budovy bývalé obecné školy v ulici Komenského č. 437. Bylo však třeba provést řadu stavebních úprav, a proto byla výuka v těchto prostorách, kde dostala škola k dispozici deset místností včetně ředitelny a sborovny, zahájena až ve školním roce 1991–92.

V roce 1990 došlo ke změně názvu z LŠU na název Základní umělecká škola, Třebechovice pod Orebem. V současné době zde studují žáci tří oborů – hudebního, tanečního a literárně dramatického.

Škola vychází vstříc novým trendům v uměleckém vzdělávání a podchycuje aktivní zájem současné mládeže o vzdělávání v uměleckých oborech.

2.3 Charakteristika pedagogického sboru

Složení pedagogického sboru v ZUŠ Třebechovice p. O. je různorodé. Skládá se z mladých nadějných učitelů a z generace zkušených pedagogů. Toto složení učitelského sboru přináší široké spektrum nápadů, vzájemnou podporu a spolupráci. Učitelský sbor sleduje nové trendy a inovace ve výuce a při vzájemné spolupráci pak vznikají společné projekty, které jsou přínosem pro učitele i jejich žáky. Pro úspěšné fungování školy a našeho učitelského sboru je důležitá především společná komunikace a podpora.

2.4 Dlouhodobé projekty a regionální spolupráce

Škola ve velké míře spolupracuje s institucemi místními, institucemi v blízkém okolí a ZUŠ celého regionu.

K dlouhodobým projektům patří výchovné koncerty pro žáky ZŠ Třebechovice p. O., které se konají pravidelně a týkají se všech ročníků ZŠ, dále výchovné koncerty pro děti z Mateřské školy Třebechovice p. O. a pro děti z mateřských škol z blízkého okolí, ZUŠ Open a koncerty v Domově pro seniory.

Školní kapely, žáci tanečního, literárně dramatického a hudebního oboru účinkují pravidelně při oslavách svátků organizovaných městem, jako je Den matek, Advent, novoroční koncert a mnohé další.

Při těchto příležitostech škola úzce spolupracuje i s místním kulturním střediskem, které pak vychází škole vstříc při pořádání jejích interních akcí, jako jsou např. závěrečné nebo adventní koncerty.

2.5 Vybavení školy a její podmínky

ZUŠ Třebechovice p. O. je umístěna v 1. podlaží budovy bývalé obecné školy v ulici Komenského. Kromě tříd, ředitelny a sborovny má k dispozici taneční a koncertní sál. V tanečním sále probíhá výuka tanečního a literárně dramatického oboru. V koncertním sále pořádáme koncerty komornějšího rázu a sál je rovněž využíván k výuce klavíru a komorních souborů.

Všechny učebny včetně tanečního sálu jsou vybaveny křídly nebo pianiny. V hudebním sále je umístěn koncertní klavír značky Steinway Sons, který byl v roce 2007 zrenovován za použití originálních dílů firmy Steinway.

Pedagogové pro svoji práci a případnou výuku používají notebooky s kamerami. Učebna hudební nauky je vybavena množstvím nástrojů Orffova instrumentáře a 10 notebooky pro žáky.

Učebna číslo 7 je akusticky upravena a odhlučněna podle norem pro výuku bicích nástrojů a kapelové hry.

V úrovni materiálního vybavení je v naší škole situace standardní. Učitelé mají ve sborovně k dispozici kopírku, škola disponuje záznamovou technikou jako je videokamera, fotoaparát, dataprojektor. Hudební nástroje, které škola zapůjčuje podle možností z nástrojového inventáře, jsou půjčovány žákům na základě písemné smlouvy s jejich rodiči.

3. Zaměření školy a její vize

3.1 Zaměření školy

Naše škola se snaží poskytovat co nejširší a vyváženou nabídku vzdělávání. Dle možností učitelů se snaží reagovat na poptávku ve vzdělávání a nabízet žákům možnost vlastní umělecké

profilace. Škola nemá konkrétní zaměření, nicméně se snaží připojovat ke kulturnímu dění ve městě a oživovat tak jeho umělecký život.

3.2 Vize školy

Tvořivost

- žáci jsou vedeni k experimentování a zkoušení různých postupů

Sebevědomí

- žáci se pravidelně představují na veřejnosti a jsou učiteli pozitivně motivováni ke stále lepším výsledkům
- učitel citlivě vybírá studované dílo podle individuálních dispozic žáka, aby měl každý možnost zažít úspěch a být na svoji práci hrdý

Osobní kázeň

- požadujeme, aby žáci dodržovali daná pravidla školy, doma se připravovali a dodržovali základy slušného chování a vystupování

Objevování a objektivní hodnocení

- žáci se seznamují s různými druhy umění, účastní se školních i mimoškolních koncertů, vystoupení, výstav, soutěží a přehlídek, tříbí si vkus a vytvářejí si svůj vlastní názor, učí se přijímat kritiku a zhodnotit i sami sebe

Odpovědnost, spolupráce, úcta a tolerance

- každý žák nese odpovědnost za celou skupinu při výuce i prezentaci společné práce, učí se pomáhat svým spolužákům, učí se toleranci k odlišnostem druhých

3.3 Cíle naší instituce

- předcházet nežádoucím společenským jevům pomocí umělecko-výchovného působení na postoje a hodnoty žáků
- být vyhledávaným centrem umělecké vzdělanosti a chloubou svého města a jeho okolí.
- utvářet morální profil studentů a formovat jejich osobnost prostřednictvím estetické výchovy.
- připravovat po odborné stránce žáky pro vzdělávání na středních školách uměleckého nebo pedagogického zaměření (konzervatoř, střední pedagogická škola), případně pro studium na vysokých školách s uměleckým nebo pedagogickým zaměřením.
- usilovat o přirozené začlenění práce učitelů a práce žáků do života města.

4. Výchovné a vzdělávací strategie

4.1 Strategie pro kompetenci k umělecké komunikaci

- Osobně či s pomocí audio/video ukázek demonstrujeme žákům způsob používání zvoleného uměleckého jazyka.

- Pochvalou za správné používání uměleckého jazyka i korekcí chyb, motivujeme žáky k úspěšnému plnění stále složitějších a náročnějších úkolů.
- Poskytujeme žákům možnost dalšího studia i nad rámec běžné výuky ZUŠ (víkendová soustředění, semináře, souborová hra apod.).
- Organizací velkého množství koncertů, divadelních a tanečních vystoupení během roku, dáváme žákům velký prostor k samostatnému uměleckému vyjádření.
- Seznamujeme žáky s historickou i současnou uměleckou produkcí v daném oboru a poskytujeme jim základní přehled o uměleckém dění v regionu.
- Formou diskuse učíme žáky rozumět umělecké produkci a hodnotit ji.

4.2 Strategie pro kompetenci osobnostně sociální

- Vytváříme podnětné a tvořivé pracovní prostředí při výuce. Důslednou a cílenou prací vedeme žáky k jejich vytrvalosti, vůli a pracovitosti.
- Při vzájemné komunikaci klademe důraz na ohleduplnost a na kultivované a slušné chování.
- Zohledňujeme možnosti každého žáka při veřejných prezentacích, dbáme na dostatečnou přípravu každého vystoupení a podporujeme zdravou sebedůvěru žáků.
- Realizováním společných projektů vedeme žáky k zodpovědnosti za svou práci vůči sobě i kolektivu, vysvětlujeme důležitost spolupráce, její pravidla a dbáme na jejich dodržování.
- Prostřednictvím spolupráce s rodiči ovlivňujeme kvalitu domácí přípravy žáků a dodržování řádu školy.

4.3 Strategie pro kompetenci kulturní

- Pěstujeme v žácích úctu ke kulturnímu dědictví českého národa i národů jiných.
- Sledujeme kulturní dění a informujeme o chystaných kulturních akcích ve městě a blízkém okolí, čímž motivujeme žáky k jejich návštěvě.
- Školní akce propagujeme ve škole i na veřejnosti.
- Organizujeme velké množství veřejných koncertů, divadelních a tanečních vystoupení, při jejichž pořádání spolupracujeme s dětskými a kulturními organizacemi v našem městě a okolí.
- Usilujeme o spolupráci mezi obory ZUŠ, abychom poskytli žákům ucelený přehled o možnostech uměleckého vyjádření.
- Vedeme žáky k vytváření vlastních školních tradic.
- Výsledky práce našich žáků trvale zaznamenáváme a dále je prezentujeme na nástěnkách, tablech a na internetu.
-

5. Vzdělávací obsah uměleckých oborů

Charakteristika uměleckých oborů

Ve všech třech uměleckých oborech je výuka členěna do jednotlivých stupňů podle věku žáka.

Struktura vzdělávání ve všech oborech

- *Přípravné studium A* je určeno pro předškolní děti ve věku 5 let. Délka studia je 1 rok. Na

konci roku skládá žák přijímací zkoušku. *Přípravné studium A* je zaměřené na přípravnou výchovu do všech odborů (HO, TO a LDO). Pro nadané žáky ve věku 5 let otevíráme také *Přípravné studium A* zaměřené jen na taneční výchovu nebo hru na nástroj. Žák může studovat obě přípravná studia najednou (všeobecné + tanec, všeobecné + nástroj), poté je týdenní hodinová dotace 2 hodiny týdně, nebo jen jedno přípravné studium dle výběru s hodinovou dotací 1 hodina týdně. O nadání žáka a vhodnosti studia tance nebo nástroje ve věku 5 let rozhoduje doporučení komise u přijímacích talentových zkoušek.

- *Přípravné studium B* je určeno pro děti ve věku 6 let. Na konci každého školního roku skládá žák přijímací zkoušku. *Přípravné studium B* je uzpůsobeno zvolenému oboru.
- *Základní studium I. stupně* je určeno pro žáky od 7 do 12 let. Délka I. stupně je 7 let. Každý ročník je uzavírán postupovou zkouškou před komisí. Poslední ročník je uzavírán absolventským koncertem, vystoupením či absolventskou zkouškou před komisí.
- *Přípravné studium C* pro II. stupeň je určeno pro žáky ve věku 13 let, kteří neabsolvovali studium I. stupně nebo pro žáky, kteří přibírají či přecházejí na jiný hlavní vyučovací předmět. Délka studia je 1 rok. Na konci roku skládá žák přijímací zkoušku na II. stupeň.
- *Základní studium II. stupně* je určeno pro žáky od 14 let. Délka studia jsou 4 roky. Každý ročník je uzavírán postupovou zkouškou před komisí. Poslední ročník je uzavírán absolventským koncertem, vystoupením či absolventskou zkouškou před komisí.

5.1 Přípravné studium A – kolektivní forma výuky

Charakteristika průběhu vzdělávání

Přípravné studium A je zaměřené na seznámení dětí předškolního věku se všemi obory vyučovanými na ZUŠ a na rozvíjení jejich múzického talentu. Zahrnuje hudební, rytmická, hlasová, artikulační, pohybová a dramatická cvičení a hry.

Hodinová dotace – učební osnovy

PS-1

Přípravné studium A	Týdenní dotace
Přípravná múzická výchova	1 V
Hra na nástroj	1 V
Přípravná taneční výchova	1 V
<i>Celková dotace</i>	<i>1-2</i>

Očekávané výstupy hry na nástroj nebo taneční výchovy stanovuje vyučující na začátku školního roku dle fyzických dispozic a schopností žáka/skupiny.

V – volitelný předmět.

Předmět: Přípravná múzická výchova – Přípravné studium A

Žák:

- pravidelně navštěvuje školu a respektuje její pravidla (včasná docházka, omlouvání, přezouvání...)
- ví, které obory se na škole učí, seznámí se s vyučovanými hudebními nástroji
- zvládne základní prvky obratnosti a pružnosti v pohybových hrách a cvičeních
- zopakuje jednoduchý rytmus hrou na tělo nebo na jednoduché rytmické hudební nástroje

5.2 Studium pro dospělé

Charakteristika průběhu vzdělávání

Studium pro dospělé je určené pouze výjimečně pro absolventy školy, kteří mají úspěšně ukončený I. nebo II. cyklus, na výuku pravidelně docházeli a reprezentovali školu. Obsah a formu určuje vyučující.

Hodinová dotace – učební osnovy

SPD-1

Studium pro dospělé	Týdenní dotace
Hra na nástroj – HO	1
Práce v souboru – LDO	2
<i>Celková dotace</i>	<i>HO – 1 LDO - 2</i>

6. Vzdělávací obsah hudebního oboru

Charakteristika hudebního oboru

Hudební obor v základní umělecké škole umožňuje žákovi prostřednictvím soustavného vzdělávání, aktivní a poučené interpretace, vlastní tvorby, poznávání hudební kultury a osvojení si základních teoretických znalostí využívat hudbu jako prostředek vzájemné komunikace i osobního uměleckého sdělení.

Hudební obor v naší škole umožňuje studium v 6 odděleních. V oddělení dechových nástrojů, klávesových nástrojů, bicích nástrojů, v oddělení kytarovém, pěveckém a oddělení smyčcových nástrojů.

Kromě individuální výuky mohou být žáci členy mnoha instrumentálních i pěveckých komorních seskupení, ve kterých se setkávají nejen s klasickou hudbou ale i s dalšími hudebními žánry.

6.1 Přípravné studium B – individuální forma výuky

Charakteristika průběhu vzdělávání

Přípravné studium je jednoleté. Nástroj si žák volí na začátku studia. Během školního roku si osvojí základní návyky nutné pro hru na nástroj. Seznámíme se základy hudební nauky, především znalost noty a jejich délek. Může volitelně nepovinně předmět hudební nauka navštěvovat.

Hodinová dotace – učební osnovy

PS-H2

Přípravné studium B (PHV)	Týdenní dotace
Hra na nástroj	1
Hudební nauka	1*
<i>Celková dotace</i>	<i>2</i>

Očekávané výstupy hry na nástroj jsou přiřčeny k příslušnému nástroji.

**Nepovinný předmět.*

6.2 Přípravné studium C – individuální forma výuky pro II. stupeň

Charakteristika průběhu vzdělávání

Přípravné Studium C je určeno pro žáky od 13 let, kteří nemají předběžnou hudební průpravu. Výuka probíhá jednu vyučovací hodinu týdně, a to individuálně na zvolený hudební nástroj. Během tohoto přípravného ročníku si má žák osvojit základní návyky při hře na nástroj, získat orientaci v hudební teorii a zvládnout dostatečnou technickou úroveň pro studium II. stupně.

Hodinová dotace – učební osnovy

PS-H3

Přípravné studium C	Týdenní dotace
Hra na nástroj	1
Hudební nauka	1*
<i>Celková dotace</i>	<i>1</i>

* *Nepovinný předmět*

Předmět: Hra na nástroj

Žák

- začíná plnit očekávané výstupy pro I. stupeň daného nástroje
- na konci roku skládá přijímací zkoušku a plní minimálně výstupy za 5. ročník daného nástroje

6.3 Vzdělávací zaměření: hra na klávesové nástroje

6.3.1 Studijní zaměření: hra na klavír

Charakteristika průběhu vzdělávání

V hodinách hry na klavír se žák učí zvládnout technické a výrazové prostředky tak, aby se mu klavír stal prostředníkem k vyjádření hudebních myšlenek, k reprodukci skladeb sólových i komorních, popřípadě k vlastní improvizaci. Seznamuje se postupně s hodnotnou literaturou, cvičí se v pohotovosti při hře z listu, upevňuje svou paměť a své technické dovednosti při hře na nástroj uplatňuje prakticky. Důležitou složkou výchovy každého klavíristy je průprava k souhře, ať již jde o čtyřruční hru, hru v souborech nebo komorní hru. Tato výuka začíná od 4. ročníku.

Hodinová dotace – učební osnovy

H-1

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	I.	II.	III.	IV.
Hra na nástroj	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Kolektivní hudební praxe				1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	0	0	1	2	1-2*	1-2*	1-2*	1-2*	1-2*
Počet hodin v ročníku	2	2	1	2	3	4	2	2	2	2	2

Pozn.: Do kolektivní hudební praxe může být zařazen i žák nižšího ročníku. Zařazení doporučí na základě žákových schopností učitel hry na nástroj.

* *Nepovinný předmět*

Předmět: Hra na klavír – Přípravné studium B

Žák:

- správně sedí u nástroje, zná správné postavení rukou na klaviatuře, zná číselné označení prstů
- se orientuje na klaviatuře (pojmenuje bílé klávesy, odliší alespoň dvě oktávy)
- zná základní hodnoty not
- rozliší úhoz portamento, staccato a legato a uplatní je při hře jednoduchých skladbiček
- plynule ruce v úhozu střídá a navazuje
- orientuje se v jednoduchém notovém zápisu v houslovém klíči

Předmět: Hra na klavír – I. stupeň

Žák v 1. ročníku

- hraje z not souběžně v G a F klíči
- pracuje alespoň se dvěma základními dynamickými odstíny (silněji, slaběji)
- rozlišuje dvoudobé a třídobé metrum hrané učitelem na nástroj
- je připraven k souhře s učitelem
- hraje jednoduché skladbičky z paměti

Žák v 2. ročníku

- používá při hře dvojhmaty
- hraje durové stupnice první prstokladové skupiny
- hraje akordy každou rukou zvlášť
- zahraje z paměti lidovou písničku s doprovodem
- orientuje se v základních hudebních útvarech a v jejich notovém zápisu

Žák v 3. ročníku

- zahraje z paměti jednoduchou skladbu
- vnímá náladu skladby a vyjádří tuto náladu elementárními výrazovými prostředky
- využívá základních harmonických funkcí při samostatné hře u jednoduchých doprovodů (tónika, dominanta)
- hraje durové a mollové stupnice přes dvě oktávy od bílých kláves v protipohybu nebo v rovném pohybu

Žák ve 4. ročníku

- hraje stupnice dur i moll různých prstokladových skupin
- hraje tříhlasé akordy oběma rukama současně
- zvládá vedení alespoň 2 hlasů v polyfonní skladbičce
- účastní se komorní nebo čtyřruční hry
- zahraje přiměřeně obtížnou skladbu z listu

Žák v 5. ročníku

- ovládá rovný pohyb i protipohyb při hře stupnic
- pracuje s akordy ve čtyřzvucích
- používá jednoduché melodické ozdoby
- ovládá synkopický pedál
- uplatňuje sluchovou sebekontrolu

Žák v 6. ročníku

- technicky ovládá stupnice dur i moll v kombinovaném pohybu

- uplatňuje samostatně všechny zvládnuté technické i výrazové dovednosti pro interpretaci dané skladby
- zahraje melodické ozdoby (přiraz, mordent, nátryl, trylek, obal, skupinku)
- podle svých schopností využívá zvukových možností nástroje

Žák v 7. ročníku

- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu
- interpretuje skladby různých stylů a žánrů po technické, výrazové a obsahové stránce
- zvládá hru jednoduchých skladeb z listu
- zhodnotí vlastní výkon a hru ostatních

Předmět: Hra na klavír – II. stupeň

Žák v 1. ročníku

- hraje rozsáhlejší skladby a delší úseky v přiměřených tempech
- prožije a ztvární delší více taktovou frázi
- účastní se hry v duu či jiném seskupení
- interpretuje skladby různých slohových období, popíše vlastními slovy jejich základní charakteristiky a odlišnosti

Žák ve 2. ročníku

- ztvární větší hudební plochu s využitím všech svých dovedností a znalostí
- dle svého zájmu si i sám vybírá např. populární skladby a samostatně na nich pracuje
- hraje z listu jednodušší skladby
- využívá ke hře znalosti akordů
- samostatně hodnotí svoji hru a hru svých spolužáků

Žák ve 3. ročníku

- má svou představu o hudebních stylech – popíše je a částečně realizuje
- díky účasti na koncertech a vlastnímu studiu má přehled o autorech hudby minulosti i současnosti
- vyjmenuje alespoň tři významné skladatele klavírní hudby
- efektivně využívá internet v aktivní hudební činnosti

Žák ve 4. ročníku

- využívá všechny doposud získané znalosti a dovednosti k vyjádření svých představ
- hraje v duu (čtyřruční hra nebo hra dvou nástrojů), zahraje jednoduché doprovody
- vytvoří si názor na interpretaci skladeb různých stylových období a žánrů
- uvede příklady skladeb významných světových a českých autorů různých stylových období a žánrů
- profiluje se podle svého zájmu a preferencí; využívá svých posluchačských a interpretačních zkušeností

6.3.2 Studijní zaměření: hra na EKN a jejich ovládnutí

Charakteristika průběhu vzdělávání

Elektrické klávesy (dále EKN) jsou poměrně mladý moderní hudební nástroj. Je určen pro ty, kdo se chtějí naučit ovládat technické a výrazové prostředky nezbytné pro interpretaci sólových skladeb i pro doprovod oblíbených písní. V rámci studia je důležité nejprve zvládnout techniku klavírní hry, naučit se ovládat nástroj, akordy v obratech a další dovednosti. Žák se seznámí jak

s klasickými skladbami, tak s různými styly populární hudby, naučí se využívat všech možností, které EKN nabízejí, jako je propojení kláves s další aparaturou, využití MIDI, připojení mikrofonu apod... Od čtvrtého ročníku se žák zapojí do komorní hry, hry v souborech, korepetování jiných nástrojů či spolupráce při více ruční hře.

Hodinová dotace – učební osnovy

H-2

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	I.	II.	III.	IV.
Hra na nástroj	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Kolektivní hudební praxe				1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	0	0	1	2	1-2*	1-2*	1-2*	1-2*	1-2*
Počet hodin v ročníku	2	2	1	2	3	4	2	2	2	2	2

Pozn.: Do kolektivní hudební praxe může být zařazen i žák nižšího ročníku. Zařazení doporučí na základě žákových schopností učitel hry na nástroj.

** Nepovinný předmět*

Předmět: Hra na EKN a jejich ovládání – Přípravné Studium B

Žák

- dokáže popsat nástroj a zvládá jeho základní obsluhu
- správně sedí u nástroje
- používá základní postavení rukou na klaviatuře
- orientuje se na klaviatuře v pětiprsté poloze
- rozpozná základní barvy zvuků (klavír, flétna...)
- uvědomuje si 1. dobu automatického doprovodu na různých rytmických stylech
- zahraje jednoduchou melodii a píseň

Předmět: Hra na EKN a jejich ovládání – I. stupeň

Žák v 1. ročníku

- předvede správné sezení a držení rukou
- spojuje notový zápis v G klíči s orientací na klávesnici
- orientuje se v různých polohách rukou
- používá základní techniky úhozu – legato, staccato, portamento
- samostatně vybere zvuk (VOICE)
- ovládá metronom a tempo
- pozná základní skupiny nástrojů
- zahraje jednoduchou skladbu s rytmickým doprovodem

Žák ve 2. ročníku

- hraje durové stupnice a akordy s obraty protipohybem
- čte noty v houslovém i basovém klíči
- používá základní dynamiku (p, mf, f)
- hraje dvojhmaty přiměřeně svým schopnostem
- samostatně vybere VOICE, použije OTS, s pomocí učitele přiřadí STYLE
- nastaví TEMPO, SYNCHROSTART, INTRO, ENDING
- předvede jednoduché vazby akordů hlavně v levé ruce

Žák ve 3. ročníku

- zvládá základní obsluhu nástroje, využívá základní návyky a dovednosti (správné sezení u nástroje, postavení a uvolnění rukou a jejich souhra)
- samostatně si ukládá a vyvolá nastavení v paměti nástroje
- ovládá harmonickou kadenci T–S–D–T, zahraje ji oběma rukama
- vytvoří libovolný durový nebo mollový akord
- dokáže použít TRANSPOSE
- hraje z paměti, dokáže zahrát dvojhlas, tečkovaný rytmus, triolu
- orientuje se v melodické i doprovodné části nástroje
- zahraje s učitelem, příp. hráčem na druhý keyboard

Žák ve 4. ročníku

- hraje stupnice a akordy s obraty v rovném pohybu
- dle nálady skladby vybere a spojí VOICE a STYLE
- rytmicky a dynamicky správně interpretuje jednoduchou skladbu
- vyhledá nejvhodnější spojení akordů pro levou ruku
- interpretuje jednoduchou polyfonní skladbu
- je schopen důsledné sluchové sebekontroly
- doprovodí jednoduchou píseň pomocí základních harmonických funkcí

Žák v 5. ročníku

- používá pedál podle pokynů učitele
- objasní a použije stavbu 7 a maj7
- upraví funkce nástroje při hraní v reálném čase
- udrží svůj part v souhře (dvou keyboardů, čtyřruční hře, doprovod jiného nástroje)
- zvládá hru z listu na vybraných skladbách 2. a 3. ročníku
- pracuje s internetem v hudebním prostředí (umí vyhledávat nahrávky a noty)
- zvládá vyšší nároky na technickou, rytmickou, tempovou a dynamickou stránku hry

Žák v 6. ročníku

- podílí se na výběru skladeb a písní
- zahraje základní melodické ozdoby
- používá základní i odvozené akordy
- harmonizuje skladby (např. etudy) s pomocí učitele
- dokáže kriticky zhodnotit vlastní výkon
- využívá funkcí REC, MULTI PAD, FADE IN/ OUT, PITCH BEND
- provede úpravy na mixážním pultu

Žák v 7. ročníku

- využívá dosud získané dovednosti a vědomosti, je schopen samostatného nastudování skladeb, vnímání a vyjádření nálady zadané skladby
- spolehlivě a jistotě vystupuje na veřejnosti, samostatně se připravuje
- používá základní i rozšiřující funkce daného nástroje
- propojí elektrický klávesový nástroj se zvukovou aparaturou nebo zesilovačem
- umí rozlišovat hlavní zásady interpretace skladeb různých žánrů a stylů, volí jednotlivé prvky aranžmá v závislosti na hraném stylu
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu a zhodnotit její provedení
- spolupracuje ve skupině

Předmět: Hra na EKN a jejich ovládání – přípravné studium C

Žák

- správně drží ruce a sedí u nástroje
- orientuje se na klávesnici, čte noty v obou klíčích
- hraje oběma rukama
- zná základní funkce keyboardu (umí použít tlačítka start/stop, voice, style)
- samostatně volí zvuk a doprovod, hraje podle akordických značek

Předmět: Hra na EKN a jejich ovládání – II. Stupeň

Žák v 1. ročníku

- hraje všechny durové a mollové stupnice s akordy ve čtyřhlasu a kadenci
- ovládá nástroj, nahraje, přehraje, posoudí skladbu, vytvoří a uloží vlastní zvuky
- hraje skladby odpovídající technické úrovni
- dokáže řešit otázku prstokladů

Žák ve 2. ročníku

- vytváří a upravuje vlastní doprovod ke skladbám
- využívá všech funkcí nástroje jako je nastavení hlasitosti interních partů, změna parametrů zvuku a vytvoření a reprodukce v počítačovém souboru
- hraje z listu a improvizuje v daném stylu
- odvodí akordy a jejich obraty

Žák ve 3. ročníku

- umí vytvořit notový zápis v notačním programu
- používá při hře dostupných kontrolerů
- propojí keyboard s další dostupnou aparaturou
- pracuje samostatně při nácvičce a interpretaci skladeb
- harmonizuje melodie

Žák ve 4. ročníku

- vytvoří vlastní aranžmá písně
- ohodnotí svůj i jiný výkon
- orientuje se v harmonii
- ovládá keyboard jako sólový i jako doprovodný nástroj

6.4 Vzdělávací zaměření: hra na smyčcové nástroje

6.4.1 Studijní zaměření: hra na housle

Charakteristika průběhu vzdělávání

Posláním oboru hra na housle je poskytnout žákům základní odborné vzdělání a vychovat z nich samostatné hudebníky, kteří se v životě mohou uplatnit jako amatéři nebo jako profesionálové. S přihlédnutím k osobitým vlohám a fyziologickým dispozicím se žáci učí zvládnout při hře na nástroj technické i výrazové prostředky. Postupně se seznamují s hudební literaturou různých slohových období, se skladbami sólovými, komorními a souborovými.

V průběhu studia hry na housle se žáci napříč ročníky I. a II. stupně seznámí i s různými styly (pop, swing, jazz) a tudíž i s rozdílnou technikou hry na housle. Obvykle začínáme nácvičkou jednoduchých a posléze složitějších lidových a umělých písní. V dalších ročnících žák hraje drobné,

později rozsáhlejší skladby složené převážně současnými autory a určené speciálně pro začátečníky ev. pokročilé. Hra na housle by měla u žáků prohlubovat hudební paměť, rozvíjet hudební představivost, fantazii, odvahu projevit své cítění a touhu postupně se zapojit i do různých souborů a vystupovat jako sólisté při společenských a kulturních příležitostech.

Hodinová dotace – učební osnovy

H-3

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	I.	II.	III.	IV.
Hra na nástroj	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Kolektivní hudební praxe			1	1	1	1	1*	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	0	0	1	2	1- 2*	1- 2*	1- 2*	1- 2*	1- 2*
<i>Celková dotace</i>	2	2	2	2	3	4	1	2	2	2	2

Pozn.: Do kolektivní hudební praxe může být zařazen i žák nižšího ročníku. Zařazení doporučí na základě žákových schopností učitel hry na nástroj.

** Nepovinný předmět*

Předmět: Hra na housle – Přípravné Studium B

Žák

- zná svůj nástroj, dokáže popsat housle a smyčec, ovládá správný postoj při hře
- ovládá správné návyky při uchopení smyčce
- ovládá správné návyky při práci levé ruky – uchopení houslí, pokládání prstů v základním prstokladu
- má základní intonační a rytmické návyky
- zahraje jednoduchý notový záznam
- spojí získané dovednosti pravé a levé ruky
- zahraje jednoduchou melodii nebo píseň

Předmět: Hra na housle – I. Stupeň

Žák v 1. ročníku

- dbá na uvolněné držení těla, nástroje, paže a jejich jednotlivých částí
- správně nasazuje smyčec
- využívá koordinace pohybů pravé a levé ruky
- ovládá hru celým smyčcem i jeho částí
- hraje z not i z paměti
- správně intonuje

Žák ve 2. ročníku

- dbá na správné návyky při držení houslí a smyčce
- ovládá prsty v základních prstokladech dur a moll
- při hře využívá základní návyky a dovednosti (správné držení těla, koordinace pohybu pravé a levé ruky)
- hraje smyk détaché, legato
- rozliší dynamiku – p, mf, f
- je schopen zahrát z paměti jednoduchou skladbu
- uplatní se podle svých schopností a dovedností v souhře s dalším nástrojem

Žák ve 3. ročníku

- ovládá základní technické prvky hry
- ovládá prsty v základních prstokladech ve výchozí poloze – v kombinacích na více strunách
- zahraje podle individuálních schopností z paměti jednoduchou skladbu
- zapojuje se do souborové hry

Žák ve 4. ročníku

- udrží přesný rytmus a tempo
- užívá dynamického odstínění hry
- dbá na kvalitu tónu a celkovou uvolněnost
- využívá vzájemné kombinace smyků (détaché, legato, staccato, martelé, spiccato)
- hraje z listu jednoduché skladby

Žák v 5. ročníku

- hraje skladby různých stylových období a žánrů
- dbá na nácvik dvojhmatů a melodických ozdob
- kombinuje smyky détaché, legato, martelé, staccato a jejich rytmické obměny
- vnímá odlišnosti výrazových prostředků hudby různých stylových období a žánrů

Žák v 6. ročníku

- správně intonuje ve třetí poloze
- věnuje zvýšenou pozornost kvalitě tónu
- používá další polohy i jejich výměny
- hraje stupnice a akordy přes 3 oktávy
- uplatňuje vibrato
- hraje v rychlejších tempech, náročnějších rytmech a smykových kombinacích
- orientuje se ve skladbách různých stylových období a žánrů
- uplatní se při hře v komorních seskupeních
- hraje z listu náročnější skladby

Žák v 7. ročníku

- využívá při hře všechny možnosti barevného a dynamického odstínění kvalitního tónu a obtížnější způsoby smyku
- využívá plynulé výměny do poloh
- zvládá základní dvojhmaty
- orientuje se v zápise interpretovaných skladeb, rozezná jejich základní členění, tóninové vztahy a stavbu melodie
- rozvine vlastní hudební představy a vnímá odlišnosti výrazových prostředků hudby různých stylových období a žánrů

Předmět: Hra na housle – II. stupeň

Žák v 1. ročníku

- používá dosud získané technické a výrazové dovednosti – změny prstokladů, orientace v polohách, výměny poloh a jejich spojování, smyky a jejich kombinace
- sám si naladí housle
- dbá o intonační a zvukovou sebekontrolu (o kvalitu znějícího tónu), využívá barevnosti tónu, změn poloh, smykové variability
- rozpozná a rozlišuje stylová období a hudební žánry, seznamuje se s problematikou jejich interpretace v praxi při hře z listu

Žák ve 2. ročníku

- podílí se na řešení prstokladových, smykových a výrazových variant při nácviu a interpretaci skladeb
- pracuje s barvou a kvalitou tónu
- vyhodnocuje vlastní i slyšenou interpretaci skladeb různých stylových období a žánrů

Žák ve 3. ročníku

- využívá volného pohybu levé ruky po celém hmatníku a široké spektrum druhů smyků
- využívá svých interpretačních a posluchačských zkušeností a získaných hudebních vědomostí k samostatnému vyhledávání nových skladeb a jejich studiu
- ovládá údržbu a nejnútnejší opravy nástroje (seřízení kolíků, natažení strun, seřízení kobylky apod.)

Žák ve 4. ročníku

- samostatně posoudí a vysvětlí svou představu o použití technických a výrazových prostředků v přednesových skladbách – prstoklady, smyky, polohy a jejich výměny, tempo, dynamiku, frázování, použití vibrata
- samostatně pracuje na přípravě partů
- diskutuje o interpretaci skladeb, spolupracuje na společné interpretaci
- podle svých schopností, zaměření a možností se zapojuje do amatérských souborů mimo školu, rozšiřuje si svůj hudební rozhled a interpretační zkušenosti

6.4.2 Studijní zaměření: Hra na violoncello

Charakteristika průběhu vzdělávání

Během I. stupně studia se žák seznámí s nástrojem, s jeho správným držením a ovládním. Naučí se hrát v sedmi polohách, také v palcové poloze a zvládne všechny základní smyky. Bude schopen nástroj naladit a postará se i o jeho údržbu. Zapojí se do komorních souborů.

Na II. stupni žák rozvine ve hře na nástroj všechny dosud získané dovednosti a zvýšenou pozornost bude věnovat hudebnímu výrazu interpretovaných skladeb.

Hodinová dotace – učební osnovy

H-4

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	I.	II.	III.	IV.
Hra na nástroj	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Kolektivní hudební praxe			1	1	1	1	1*	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	0	0	1	2	1-2*	1-2*	1-2*	1-2*	1-2*
Počet hodin v ročníku	2	2	2	2	3	4	1	2	2	2	2

Pozn.: Do kolektivní hudební praxe může být zařazen i žák nižšího ročníku. Zařazení doporučí na základě žákových schopností učitel hry na nástroj.

** Nepovinný předmět*

Předmět: Hra na violoncello – Přípravné Studium B

Žák

- popíše části nástroje
- umí správně sedět u nástroje
- zahraje jednoduchou píseň pizzicato
- předvede průpravné cviky k držení smyčce

Předmět: Hra na violoncello – I. Stupeň

Žák v 1. ročníku

- hraje všemi prsty v základní poloze
- spojuje notový zápis s orientací na hmatníku
- předvede jednoduchou píseň arco
- zná základní hodnoty not a pomlk

Žák ve 2. ročníku

- hraje v základní poloze a také s odklonem
- předvede hru détaché a legato
- zvládne výměnu základní a 7.polohy
- uloží samostatně nástroj a smyčec do pouzdra

Žák ve 3. ročníku

- čte noty v basovém klíči
- využívá při hře více poloh
- předvede hru staccato
- respektuje předepsanou dynamiku skladby
- udrží rytmus a melodii při hře s druhým violoncellem

Žák ve 4. ročníku

- hraje v sedmé poloze
- předvede základní smyky a jejich kombinace
- tvoří poměrně kvalitní tón
- vibruje na dlouhých tónech
- získané dovednosti uplatňuje v komorní nebo souborové hře

Žák v 5. ročníku

- zná dobře basový klíč a rozumí také tenorovému klíči
- orientuje se v polohách a hraje výměny v rychlejším tempu
- postaví ruku v palcové poloze a zahraje stupnici od d1
- při hře uplatní jednoduché dvojhmaty a flažolety
- dbá na frázování skladby

Žák v 6. ročníku

- hraje v rychlejším tempu, předvede techniku levé ruky
- základní smyčcovou techniku obohatí skákavými smyky
- napíše si vlastní prstoklady
- při hře uplatní agogiku
- hraje z listu jednoduché skladby

Žák v 7. ročníku

- hraje se zřetelnými dynamickými rozdíly
- předvede různé smykové varianty – détaché, legato, staccato, spiccato

- objasní tóninu skladby, její charakter a užití výrazových prostředků – vibrato, akcent
- zhodnotí vlastní výkon, posoudí intonaci a kvalitu tónu
- ukončí studium I. stupně veřejným vystoupením

Předmět: Hra na violoncello – II. stupeň

Žák v 1. ročníku

- na základě dřívějšího studia využije všechny dosud získané znalosti a dovednosti k vyjádření svých představ
- upevní zběhlost prstů levé ruky
- zdokonalí intonační sebekontrolu
- do jisté míry samostatně řeší prstokladové varianty
- disponuje kvalitnějším a dynamicky odstíněným tónem

Žák ve 2. ročníku

- rozliší styl interpretovaných skladeb a odliší použité interpretační prostředky
- orientuje se v basovém, tenorovém a houslovém klíči
- samostatně nastuduje přiměřeně náročnou skladbu
- uplatní se v komorní nebo souborové hře
- koordinuje svoji hru s poslechem ostatních hlasů

Žák ve 3. ročníku

- rozvíjí samostatnost své práce
- zvládá sebekontrolu ve všech oblastech techniky levé i pravé ruky
- rozšiřuje své možnosti hry z listu
- zapojuje se do souborů různého obsazení a žánrového zaměření
- rozšíří znalost hudební literatury

Žák ve 4. ročníku

- profiluje se podle svého zájmu a preferencí
- využívá svých posluchačských a interpretačních zkušeností k samostatnému studiu
- vyhledává skladby podle vlastního zájmu
- využívá volného pohybu levé ruky po hmatníku
- používá široké spektrum smyků
- samostatně pracuje s barvou a kvalitou tónu

6.5 Vzdělávací zaměření: hra na dechové nástroje

6.5.1. Studijní zaměření: hra na zobcovou flétnu

Charakteristika průběhu vzdělávání

Zobcová flétna je dřevěný dechový nástroj pocházející z lidové píšťaly (podobnou konstrukci mají píšťaly varhan). Vzduch, který hráč fouká do náustku, se v rezonanční komoře dělí na dva proudy. První opouští štěrbinu a druhý vibrující prochází rovnou trubici. Otvory vrtané v trubici zakrývá nebo odkrývá hráč svými prsty. Nevýhodou nástroje je omezená možnost měnit dynamiku hraného tónu, neboť při hře silnějších tónů dochází současně k přeladování (zvýšená frekvence tónu). Možnost užití zobcové flétny od sopraninové po basovou jí dává vyniknout zejména v komorní a souborové hře. Na zobcovou flétnu mohou hrát děti od předškolního věku, ve kterém se často využívá její "zdravé dýchání podporující" funkce.

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	I.	II.	III.	IV.
Hra na nástroj	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Kolektivní hudební praxe			1	1	1	1	1*	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	0	0	1	2	1-2*	1-2*	1-2*	1-2*	1-2*
<i>Celková dotace</i>	2	2	2	2	3	4	1	2	2	2	2

Pozn.: Do kolektivní hudební praxe může být zařazen i žák nižšího ročníku. Zařazení doporučí na základě žákových schopností učitel hry na nástroj.

** Nepovinný předmět*

Předmět: hra na zobcovou flétnu – Přípravné Studium B

Žák

- využívá pravidla správného postoje, držení nástroje a rukou
- hraje základní typy artikulace v rozsahu d1-d2
- popíše části nástroje a jak s nástrojem zacházet (složení, rozložení, péče o nástroj)

Předmět: Hra na zobcovou flétnu – I. stupeň

Žák v 1. ročníku

- plynule se nadechuje a vydechuje, vydrží hrát celý takt bez nádechu
- používá noty a pomlky celé, půlové, čtvrté a osminové v rozsahu c1-e2v houslovém klíči
- ovládá nasazení a koordinaci prstů, artikulaci v daném rozsahu
- vystupuje na třídních a školních interních koncertech

Žák ve 2. ročníku

- zopakuje předepsaný rytmus
- hraje v rozsahu c1-a2, s využitím práce levého palce e2-a2 v tenutu, legatu a staccatu z notového zápisu
- dýchá podle předepsaného značení
- využívá artikulaci jako prostředek hudebního výrazu u snazších skladbiček

Žák ve 3. ročníku

- ovládá tečkovaný rytmus
- dokáže hrát s doprovodným nástrojem
- dokáže zahrát z paměti lidovou píseň
- dokáže zdokonalovat prstovou techniku spolu s artikulací
- nadechuje se plynule a hluboce bez zvedání ramen, následné vedení výdechu je v souladu s hudební frází
- je schopen hrát svůj hlas v souhře s dalším hlasem

Žák ve 4. ročníku

- ovládá základy bráničního dýchání
- pokud má zájem, přechází na hru na altovou zobcovou flétnu
- ovládá rozdílnou práci dechu a zvuku u sopránové a altové zobcové flétny

Žák v 5. ročníku

- ovládá práci s artikulací a se zvukem
- dbá na správné použití základních melodických ozdob (trylek, opora, příraz)
- hraje v duu, triu a kvartetu

Žák v 6. ročníku

- transponuje do AZF
- dbá na zvukovou stránku svého projevu a na intonační čistotu
- je schopen sám si vytvořit jednoduché schéma ve skladbě

Žák v 7. ročníku

- má samostatný přístup k práci na skladbě
- navrhne si sám artikulaci, nádechy, rytmický přehled
- hraje v celém tónovém rozsahu skladby
- je schopen reprodukovat složitější rytmické útvary (synkopa, triola)
- využívá dynamiku, tempové rozlišení, frázování
- hraje stupnice s předznamenáním do 4 křížků a bé.

Předmět: Hra na zobcovou flétnu – II. stupeň

Žák v 1. ročníku

- uplatňuje znalosti získané hrou na sopránovou zobcovou flétnu u tenorové zobcové flétny
- hraje z listu
- poznává literaturu jednotlivých historických období
- rozebere skladbu, zjistí tóninu, metrum a celkový charakter skladby

Žák ve 2. ročníku

- správně intonuje a používá dynamiku
- dodržuje artikulaci, rytmus a hudební zásady při interpretaci skladeb různých stylů

Žák ve 3. ročníku

- hraje dvojité staccato
- provádí veškerá frázovací, dynamická a tempová značení
- hraje chromatické a celotónové postupy

Žák ve 4. ročníku

- uplatňuje všechny získané znalosti a dovednosti v celém rozsahu hry na zobcové flétny od sopránové po basovou
- ovládá hru složitějších rytmických útvarů a melodických ozdob
- je schopen samostatné orientace ve skladbě
- dokáže řešit technicky obtížné pasáže
- vyřeší problematiku techniky, frázování, výrazu a dýchání
- pracuje s barvou a intonací v celém rozsahu všech zobcových fléten

6.5.2 Studijní zaměření: hra na příčnou flétnu

Charakteristika průběhu vzdělávání

Přípravné studium je zpravidla určeno pro žáky od 6 let. V přípravném studiu zvládne žák držení nástroje, základní dechovou techniku a způsob nasazení tónu. Vzhledem k větší technické náročnosti hry na příčnou flétnu mohou žáci v přípravném studiu začít hrát na dechově zvladatelnější hudební nástroj jako je zobcová flétna a studium hry na příčnou flétnu zahájit

později.

Na přípravné studium plynule navazuje I. stupeň, který trvá 7 let. Během této doby žák zvládne hru uvolněným nátiskem a kvalitním tónem v běžně používaném rozsahu c1-g3, portamento, legato a staccato. Umí naladit nástroj v souboru nebo komorní hře, ovládá základní transpozici a vytvoří jednoduchý druhý hlas. Hraje skladby různých žánrů – swing (ragtime), jazz (písně), úpravy folklorních písní, barokní a klasicistní hudbu a hudbu 20. století. Ve třetím ročníku začne hrát v některém souboru nebo komorním seskupení. Po absolvování prvního stupně může žák pokračovat na II. čtyřletém stupni, kde prohlubuje svoje poznatky a kvalitní interpretaci. Důraz je kladen na samostatnou práci, výběr a nácvik skladeb.

Hodinová dotace – učební osnovy

H-6

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	I.	II.	III.	IV.
Hra na nástroj	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Kolektivní hudební praxe			1	1	1	1		1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	0	0	1	2	1-2*	1-2*	1-2*	1-2*	1-2*
<i>Celková dotace</i>	2	2	2	2	3	4	1	2	2	2	2

Pozn.: Do kolektivní hudební praxe může být zařazen i žák nižšího ročníku. Zařazení doporučí na základě žákových schopností učitel hry na nástroj.

* *Nepovinný předmět*

Předmět: Hra na příčnou flétnu – Přípravné Studium B

Žák

- využívá pravidla správného postoje, držení nástroje a rukou
- hraje základní typy artikulace v rozsahu g1-c2
- popíše části nástroje a jak s nástrojem zacházet (složení, rozložení, péče o nástroj),

Předmět: Hra na příčnou flétnu – I. Stupeň

Žák v 1. ročníku

- popíše hluboký nádech a výdech
- předvede cvičení upevňující brániční dýchání
- předvede, jak přiložit flétnu ke rtům, aby vznikl tón
- předvede správný postoj a správné držení rukou, při hře používá prsty mírně zahnuté nad klapkami
- nasazuje tón jazykem
- zahraje tóny v rozsahu d1-d2
- zahraje lidovou píseň s doprovodem klavíru

Žák ve 2. ročníku

- rychle a intenzivně se nadechuje, plynule a dlouze vydechuje, chápe důležitost zadržení dechu
- dýchá podle předepsaných znamének
- hraje tóny v rozsahu d1-c3 včetně chromatických tónů dle svých možností
- hraje tenuto a legato
- hraje s doprovodem klavíru nebo s druhým nástrojem

Žák ve 3. ročníku

- hraje s rytmickou přesností
- hraje v základní dynamické škále
- hraje tóny c1-a3 v diatonickém postupu
- hraje intervalové spoje v tenutu a legatu
- hraje stupnice v rozsahu dvou oktáv do dvou křížků a dvou bé v dur a moll tóninách s příslušnými tónickými kvintakordy
- dle individuálních fyzických dispozic žáka jsou v souladu vedení melodické fráze a délka výdechu
- hraje tenuto, legato, portamento a je schopen rozeznat i interpretovat dvě různé nálady skladeb a jejich tempo

Žák ve 4. ročníku

- hraje s brániční oporou
- hraje legato a staccato s rytmickou precizností, snaží se o zvukovou vyrovnanost rejstříků
- hraje stupnice do 4 křížků a 4 bé s příslušnými akordy a obraty
- důsledně provádí veškerá frázovací, dynamická a tempová značení v notovém zápisu
- hraje v komorním souboru

Žák v 5. ročníku

- hraje kvalitním tónem, pracuje s delší frází, výraznější artikulací a snaží se o přednesovou charakteristiku skladby
- rozšiřuje tónový rozsah o ais3 a h3.
- hraje všechny stupnice dur a moll s příslušnými akordy a jejich obraty
- hraje z listu

Žák v 6. ročníku

- hraje v tónovém rozsahu c1–h3 v chromatickém postupu a rozšiřuje svoji dynamickou škálu na příslušných cvičeních
- orientuje se ve hře chromatické stupnice v pevně stanoveném rytmu v pomalém tempu
- dokáže samostatně použít dynamická a tempová označení
- přizpůsobuje se ostatním členům komorního souboru

Žák v 7. ročníku

- ovládá dechovou techniku
- hraje v rozsahu c1–c4 v chromatickém postupu, používá při hře tenuto, legato, dvojité staccato a portamento
- ovládá základní melodické ozdoby a je schopen je ve skladbě reprodukovat
- hraje v daném tempu všechny durové a mollové stupnice s příslušnými akordy a jejich obraty
- podle svých schopností interpretuje skladby různých slohových období a odlišných žánrů
- pracuje samostatně a v rámci možností se uplatňuje v komorní či souborové hře, kde hraje z listu

Předmět: Hra na příčnou flétnu – II. Stupeň

Žák v 1. ročníku

- hraje pohotově z listu
- uplatňuje se v komorní a souborové hře
- rozšiřuje si repertoár v celé šíři poznávání flétnové literatury
- ukazují muzikálnost a osobitost hudebního projevu

Žák ve 2. ročníku

- hraje party a je seznámen s nezákladnějším repertoárem komorních a symfonických orchestrů
- vytváří si své vlastní sólové portfolio, tzn. svůj sólový repertoár, který je úměrný jeho technickým a uměleckým schopnostem tak, aby mohl své interpretační schopnosti pohotově uplatnit při nejrůznějších příležitostech

Žák ve 3. ročníku

- hraje s kultivovaným tónem a zlepšuje technické parametry v legatu i staccatu
- hraje vyrovnaně s důrazem na přesnou rytmickou, artikulační a stylovou reprodukci
- samostatně nastuduje skladbu, kterou si vybral, ev. problémy pak konzultuje se svým pedagogem

Žák ve 4. ročníku

- ovládá rozsah nástroje v chromatickém postupu c1-c4.
- hraje stupnice dur i moll v rozsahu minimálně dvou oktáv v rychlém tempu, v různých artikulacích, rytmech s příslušnými akordy v základním tvaru a obrazech (T5, D7, zm.7)
- ovládá chromatickou a celotónovou stupnici, vše pak s důrazem na rytmickou přesnost, intonační jistotu a zvukovou vyrovnanost
- na absolventském koncertě, kterým ukončí studium na ZUŠ, předvede co nejvyšší možnou technickou, tónovou a hudební vyspělost se zapojením co největšího podílu vlastních reprodukčních schopností

6.5.3. Studijní zaměření: hra na klarinet

Charakteristika průběhu vzdělávání

Hra na klarinet je rozčleněna do 3 etap. Přípravné studium je určeno zpravidla pro žáky od 6 let. Vzhledem k větší technické náročnosti hry na klarinet žák v přípravném studiu začíná hrát na dechově zvladatelnější hudební nástroj, jako je zobcová flétna. V přípravném studiu se žák seznamuje se složením nástroje a s jeho historií. Postupně se učí zvládat základní dovednosti a buduje návyky nutné pro hru na klarinet. Na konci přípravného studia má správný uvolněný postoj, správné držení nástroje a polohu prstů. Zvládá nasazení jazykem na „t“ nebo „d“, hraje v rozsahu f1 až d2, hraje v sudém a lichém taktu, hraje jednoduché písně z paměti a také podle představy.

I. stupeň studia trvá 7 let. Žák je seznamován se základy hry na klarinet, které spočívají v upevňování nátisku a rozvíjení techniky hry. Získává základní návyky – správný nátisk, dýchání, držení těla, uvolněné prsty. Výsledkem tohoto studia je přirozený a kultivovaný přednes skladeb, které jsou vybírány podle vyspělosti žáka od lidových písní, umělých písní a elementárních skladeb po přednesové skladby různých historických období. Od 3. ročníku své dovednosti rozvíjí i v předmětu „skupinová praxe“.

II. stupeň navazuje na I. stupeň a trvá 4 roky. V tomto období žák prohlubuje své dovednosti a návyky. Cílem celého studia je vytvoření systému návyků a dovedností nutných pro interpretaci skladeb různých slohů a žánrů. Po celou dobu studia je v žákovi pěstován zájem o účast v různých hudebních aktivitách (koncerty, semináře a veřejné kulturní akce).

Hodinová dotace – učební osnovy

H-7

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	I.	II.	III.	IV.
Hra na nástroj	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1

Kolektivní hudební praxe			1	1	1	1	1*	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	0	0	1	2	1-2*	1-2*	1-2*	1-2*	1-2*
<i>Celková dotace</i>	2	2	2	2	3	4	1	2	2	2	2

Pozn.: Do kolektivní hudební praxe může být zařazen i žák nižšího ročníku. Zařazení doporučí na základě žákových schopností učitel hry na nástroj.

** Nepovinný předmět*

Předmět: Hra na klarinet – Přípravné Studium B

Žák

- docílí pravidla správného postoje a držení nástroje
- hraje s určitou kvalitou nasazení v rozsahu do c3 a využívá základních typů artikulace
- pochopí důležitost neustálého dýchání a tlaku vzduchu do nástroje
- popíše části nástroje a jak s nástrojem zacházet (složení, rozložení, péče o nástroj)

Předmět: Hra na klarinet – I. Stupeň

Žák v 1. ročníku

- ovládá stručně historii nástroje (vznik, vývoj)
- popíše části nástroje a ví, jak s nástrojem zacházet (složení, rozložení, péče o nástroj)
- ovládá základní návyky a nátiskové dovednosti
- ovládá základní technické prvky hry
- hraje legato a détaché v rozsahu e-g2
- hraje z paměti durové stupnice s 1#, 1b a kvintakordy v daném rozsahu

Žák ve 2. ročníku

- rozlišuje základní dynamické odstíny (p-mf-f)
- hraje v rozsahu e-c3
- ovládá z paměti v daném rozsahu stupnice a kvintakordy do 3#, 3b
- zvládne z paměti jednoduchou skladbu
- hraje s druhým nástrojem jednoduché skladby ve dvojhlasu

Žák ve 3. ročníku

- ovládá dynamické, rytmické a agogické prvky
- hraje podle individuálních schopností v rozsahu e-g3
- ovládá legato, détaché a staccato
- hraje durové stupnice a kvintakordy do 3#, 3b a dominantní septakordy
- orientuje se v jednoduchých hudebních útvarech a jejich notovém zápisu
- uplatňuje se podle svých schopností a dovedností v souborových nebo komorních seskupeních

Žák ve 4. ročníku

- hraje dur a moll stupnice do 4#, 4b a chromatickou stupnici
- hraje obraty akordů
- interpretuje podle svých schopností skladby z různých slohových období včetně soudobé hudby
- hraje melodické ozdoby
- hraje z listu podle svých individuálních schopností

Žák v 5. ročníku

- hraje stupnice dur a moll do 5#, 5b a chromatickou stupnici
- hraje obraty akordů i v artikulacích
- podle svých individuálních schopností zvládá frázování v hudbě populární, swingové a jazzové

Žák v 6. ročníku

- hraje stupnice dur a moll do 6#, 6b
- hraje chromatickou stupnici a celotónové stupnice
- hraje kvintakordy, dominantní septakordy a zmenšené septakordy v obratech a v artikulacích
- využívá výrazové a technické schopnosti
- hraje skladby různých stylů a žánrů podle svých individuálních schopností
- ovládá základy transpozice

Žák v 7. ročníku

- hraje všechny dur a moll stupnice, chromatickou stupnici a celotónové stupnice
- hraje kvintakordy, dominantní septakordy a zmenšené septakordy v obratech a v artikulacích
- je schopen elementární transpozice (in A, in C)
- orientuje se v hudebních obdobích, stylech a žánrech
- využívá dynamiku, tempové rozlišení, frázování a agogiku v celém rozsahu nástroje
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých stylů a žánrů podle svých individuálních schopností
- uplatňuje se při hře v komorních, souborových nebo orchestrálních seskupeních

Předmět: Hra na klarinet – II. stupeň

Žák v 1. ročníku

- hraje technicky správně durové a mollové stupnice, chromatické stupnice a akordy v rychlých tempech
- dbá na kvalitu tónu a dobrou intonaci
- zapojuje se do hry v souborech a různých seskupeních
- poslouchá nahrávky skladeb a účastní se koncertů, kde rozvíjí svou schopnost reagovat na umělecké dílo a hodnotit ho

Žák ve 2. ročníku

- popíše různé žánry a období v dějinách hudby
- hraje z listu a zvládne transpozici do ladění A a C
- hraje v souborech skladby využívající jeho technické dovednosti, zkušenosti a spolupracuje s ostatními obory v ZUŠ

Žák ve 3. ročníku

- má zdokonalenu techniku hry stupnic a akordů
- chápe dvojité staccato a postupně ho procvičuje
- orientuje se ve složitějších rytmech
- party studuje samostatně
- účastní se vystoupení a koncertů, kde využívá své dovednosti i při spolupráci v komorních seskupeních

Žák ve 4. ročníku

- zná klarinetovou literaturu

- vybírá si sám repertoár na absolventský koncert a dokáže o něm diskutovat
- využívá ve skladbách všech výrazových prostředků s důrazem na technickou preciznost

6.5.4 Studijní zaměření: hra na saxofon

Charakteristika průběhu vzdělávání

Cílem studia v tomto studijním zaměření je vybavit žáka správnými návyky a vysokou technickou dovedností při ovládnání nástroje, aby se mohl zapojit do souborové či komorní hry.

Hodinová dotace – učební osnovy

H-8

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	I.	II.	III.	IV.
Hra na nástroj	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Kolektivní hudební praxe			1	1	1	1	1*	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	0	0	1	2	1- 2*	1- 2*	1- 2*	1- 2*	1- 2*
<i>Celková dotace</i>	2	2	2	2	3	4	1	2	2	2	2

Pozn.: Do kolektivní hudební praxe může být zařazen i žák nižšího ročníku. Zařazení doporučí na základě žákových schopností učitel hry na nástroj.

** Nepovinný předmět*

Předmět: Hra na saxofon – Přípravné Studium B

Žák

- vzhledem k váze nástroje a komplikované mechanice doporučuji začít s hrou na jakýkoliv typ saxofonu v pozdějším věku, nejlépe však po zkušenostech s hrou na klarinet

Předmět: hra na saxofon – I. Stupeň

Žák v 1. ročníku

- ovládá stručně historii nástroje (vznik, vývoj)
- používá správný postoj, držení nástroje, dýchání a nasazení tónu
- ovládá stupnice s 1#, 1b a kvintakordy v daném rozsahu
- v daném rozsahu hraje lidové písně z paměti

Žák ve 2. ročníku

- rozliší základní dynamické odstíny (p-f)
- hraje v rozsahu h-c3
- ovládá v daném rozsahu durové stupnice a kvintakordy do 3#, 3b
- hraje legato, détaché a staccato
- podle svých individuálních schopností zahraje v daném rozsahu lidovou nebo populární píseň
- podle svých schopností a dovedností hraje s druhým nástrojem ve dvojhlasu

Žák ve 3. ročníku

- ovládá z paměti durové a mollové stupnice do 4#, 4b
- ovládá kvintakordy a dominantní septakordy v celém rozsahu nástroje v obrazech a artikulacích

- orientuje se v jednoduchých útvarech a v jejich notovém zápisu
- vyjádří a interpretuje náladu skladby elementárními výrazovými prostředky
- hraje jednoduché melodie podle sluchu
- hraje podle svých schopností a dovedností v komorních nebo souborových seskupeních

Žák ve 4. ročníku

- hraje z paměti a v artikulacích durové a mollové stupnice do 5#, 5b a chromatickou stupnici v celém rozsahu nástroje
- hraje kvintakordy, dominantní septakordy a zmenšené septakordy v obratech a v artikulacích
- orientuje se v jednotlivých hudebních obdobích
- podle svých individuálních schopností a dovedností správně frázuje v hudbě populární, swingové a jazzové

Žák v 5. ročníku

- hraje chromatické a celotónové stupnice
- hraje z paměti i v obratech kvintakordy durové, mollové a zvětšené a septakordy dominantní a zmenšené
- podle svých schopností a dovedností využívá výrazové prostředky v moderní, swingové a jazzové hudbě
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých stylů a žánrů

Žák v 6. ročníku

- hraje z paměti a v artikulacích durové a mollové stupnice do 6#, 6b, chromatickou stupnici a celotónové stupnice
- hraje bluesové stupnice do 3#, 3b
- transponuje úměrně svým schopnostem
- ovládá podle svých individuálních schopností a dovedností akordové značky

Žák v 7. ročníku

- ovládá z paměti a v artikulacích dur a moll stupnice do 7#, 7b, chromatickou stupnici a celotónové stupnice
- hraje bluesové stupnice do 7#, 7b
- hraje podle akordových značek
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých stylů a žánrů podle svých individuálních schopností
- uplatňuje se při hře v komorních seskupeních a orchestrech
- hraje ve swingovém orchestru

Předmět: Hra na saxofon – II. Stupeň

Žák v 1. ročníku

- hraje stupnice dur, moll a chromatické
- dbá na kvalitu tónu a dobrou intonaci
- hraje v souborech a různých seskupeních
- poslouchá nahrávky skladeb, nebo se účastní koncertů, čímž rozvíjí své schopnosti reagovat na umělecké dílo a hodnotit ho

Žák ve 2. ročníku

- hraje stupnice, akordy, chromatickou a bluesovou stupnici

- orientuje se v různých hudebních žánrech a obdobích
- z listu transponuje a jazzově frázuje
- hraje v souborech skladby, ve kterých může využít své technické dovednosti a zkušenosti a spolupracuje s ostatními obory v ZUŠ

Žák ve 3. ročníku

- orientuje se ve složitějších rytmech
- seberealizuje se v sólové hře i při uplatnění v kapele, nebo souboru
- samostatně nastuduje svůj part
- účastní se vystoupení a koncertů, kde může využít své dovednosti,
- aktivně spolupracuje se svými spoluhráči

Žák ve 4. ročníku

- vyhledává oblíbené skladby a využívá vlastní interpretace
- využívá ve skladbách všechny výrazové prostředky s důrazem na technickou preciznost jazzového frázování
- hraje v různých jazzových seskupeních, učí se samostatnosti
- uplatňuje získané znalosti a dovednosti v celém rozsahu nástroje
- samostatně pracuje s barvou a kvalitou tónu
- je schopen jednoduché improvizace

6.5.5 Studijní zaměření: hra na trubku

Charakteristika průběhu vzdělávání

Hra na trubku má široké uplatnění ve všech hudebních žánrech. Vyžaduje nemalé schopnosti a dovednosti hráče, které žák může získat při individuálním studiu i při kolektivní výuce ve volitelných předmětech. Přípravné studium je určeno zpravidla pro žáky od 6 let. Vzhledem k větší technické náročnosti hry na trubku žák v přípravném studiu začíná hrát na dechově zvladatelnější hudební nástroj, jako je zobcová flétna. Následuje I. stupeň studia, který trvá sedm let. Žák je od 1. ročníku seznamován s nástrojem, jeho historií a uplatněním. Získává základní návyky potřebné pro hru na trubku. Učí se správnému držení nástroje, postoji při hře, nasazení nátrubku na rty a vytváří základy nátisku a správného dýchání.

II. stupeň navazuje na předešlé studium a trvá čtyři roky. Žák v něm využívá znalosti získané na I. stupni a rozšiřuje je. Věnuje se zejména rozvoji nátisku, intonační čistotě a výrazové stránce hry na trubku. Během celého studia je v žákovi budován zájem o mimoškolní kulturní akce.

Hodinová dotace – učební osnovy

H-9

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	I.	II.	III.	IV.
Hra na nástroj	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Kolektivní hudební praxe			1	1	1	1	1*	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	0	0	1	2	1- 2*	1- 2*	1- 2*	1- 2*	1- 2*
<i>Celková dotace</i>	2	2	2	2	3	4	1	2	2	2	2

Pozn.: Do kolektivní hudební praxe může být zařazen i žák nižšího ročníku. Zařazení doporučí na základě žákových schopností učitel hry na nástroj.

Nepovinný předmět

Předmět: Hra na trubku – Přípravné Studium B

Žák

- umí zaujmout správný postoj při hraní
- správně popíše tvoření tónu
- zahraje tóny v celých a půlových hodnotách, v rozsahu malé A až G1
- nasadí tón jazykem

Předmět: Hra na trubku – I. Stupeň

Žák v 1. ročníku

- popíše zásady správného dýchání
- aplikuje nasazování tónu jazykem
- provede dechové cvičení
- aplikuje pístové legato
- zahraje jednoduchou lidovou píseň

Žák ve 2. ročníku

- provede dechové cvičení s dýcháním do břicha
- aplikuje retní legato a použije ho k rozehrání
- interpretuje lidové písně
- používá dýchání do břicha
- je schopen elementární souhry s druhým nástrojem

Žák ve 3. ročníku

- aplikuje při rozehrávání dýchání do břicha na úrovni odpovídající jeho věku
- využívá dýchání do břicha k tvorbě kvalitnějšího tónu
- interpretuje jednoduché skladby v různých tempech
- samostatně nastuduje jednoduchou lidovou píseň
- zahraje stupnice jako prostředek ke zlepšování technických dovedností

Žák ve 4. ročníku

- využívá dech jako prostředek ke zkvalitnění tónu
- využívá dynamiku a tempová rozlišení jako výrazový prostředek
- je schopen jednoduché souhry s více nástroji
- zahraje non legato, tenuto a staccato
- zahraje stupnice a tónické kvintakordy v celém svém rozsahu

Žák v 5. ročníku

- aplikuje nátisková a dechová cvičení jako prostředek ke zkvalitnění tónu a zvětšení rozsahu
- volí optimální způsob nasazení tónu vzhledem k žánru skladby nebo charakteru skladby
- má rozsah alespoň tercdecimy
- koriguje intonační odchylky nástroje přiměřeně svým schopnostem
- nastuduje jednoduchou skladbu z paměti

Žák v 6. ročníku

- využívá výraznějších dynamických odlišení
- zahraje složitější rytmy
- imituje jednoduché motivy

- hraje v komorních nebo orchestrálních seskupeních
- přiměřeně svým znalostem interpretuje předepsanou agogiku

Žák v 7. ročníku

- využívá při hře všechny získané technické i výrazové dovednosti s důrazem na tvoření a kvalitu tónu
- využívá dynamiku, tempové rozlišení, frázování a agogiku v celém rozsahu
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých stylů a žánrů podle svých individuálních schopností
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu
- uplatňuje se při hře v komorních, souborových nebo orchestrálních seskupeních
- ovládá elementární transpozici úměrně svým schopnostem

Předmět: Hra na trubku – II. Stupeň

Žák v 1. ročníku

- upevňuje rytmickou a intonační jistotu a pohotovost při hře z listu
- kontroluje se v souhře podle sluchu
- samostatně nacvičí skladbu střední obtížnosti
- nacvičí lehčí delší skladbu z paměti
- pracuje s frázemi

Žák ve 2. ročníku

- samostatně odhaduje tempa skladeb podle záměru autora
- používá správným způsobem dech k vytvoření kvalitního tónu
- používá několik druhů nasazení
- zahraje akcenty nasazením nebo dechem
- v souboru volí odpovídající barvu a sílu tónu vhodnou pro danou situaci

Žák ve 3. ročníku

- vysvětlí pojem násobné staccato nebo dvojitý jazyk, používá ho odpovídajícím způsobem vzhledem k jeho možnostem
- improvizuje na elementární úrovni typu “otázka-odpověď“
- samostatně pracuje s barvou a kvalitou tónu
- samostatně řeší problematiku údržby nástroje
- vyhledá skladbu, kterou je schopen zahrát

Žák ve 4. ročníku

- uplatňuje všechny doposud získané znalosti a dovednosti v celém rozsahu
- orientuje se v notovém zápise, způsobu dýchání, frázování, výrazu při nácvičení a interpretaci skladeb
- samostatně řeší problematiku nástrojové techniky včetně základní péče o nástroj
- samostatně pracuje s barvou a kvalitou tónu

6.5.6. Studijní zaměření: hra na lesní roh

Charakteristika průběhu vzdělávání

Studium hry na lesní roh je rozděleno do tří etap. Přípravné studium zpravidla začíná hrou na zobcovou flétnu. Ve výjimečných případech (podle fyzických dispozic) může žák začít přímo

hrou na lesní roh. Následuje I. stupeň studia, který trvá sedm let. Žák se v něm postupně naučí ovládat nástroj. Postupuje od správného dýchání, nasazování tónu, zlepšování kvality tónu a nátiskového rozsahu až po suverénní ovládnutí lesního rohu po technické stránce. Spolu s tím je rozvíjena i žákova přirozená muzikálnost. Absolvent I. stupně je schopen se uplatnit jako hráč ve školních souborech, komorních seskupeních i v amatérských či poloprofesionálních orchestrech. II. stupeň studia plynule navazuje na předešlé studium a trvá čtyři roky. Žák v něm prohlubuje své doposud získané dovednosti, vědomosti a návyky s větším důrazem na stylovost hry a transpozice.

Cílem studia je vzbudit v žákovi nejen zájem o aktivní účast v kulturním životě našeho kraje ale i zájem o jeho sledování (koncert, divadlo, opera, apod.).

Hodinová dotace – učební osnovy

H-10

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	I.	II.	III.	IV.
Hra na nástroj	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Kolektivní hudební praxe			1	1	1	1	1*	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	0	0	1	2	1- 2*	1- 2*	1- 2*	1- 2*	1- 2*
<i>Celková dotace</i>	2	2	2	2	3	4	1	2	2	2	2

Pozn.: Do kolektivní hudební praxe může být zařazen i žák nižšího ročníku. Zařazení doporučí na základě žákových schopností učitel hry na nástroj.

* *Nepovinný předmět*

Předmět: Hra na lesní roh – Přípravné Studium B

Žák

- zná svůj nástroj, jednotlivé části a jeho historii
- s nástrojem umí správně zacházet
- zná a hraje ligaturu
- hraje přípravné cvičení na staccato
- chápe tvoření tónu a jeho kvalitu

Předmět: Hra na lesní roh – I. Stupeň

Žák v 1. ročníku

- dokáže popsat správný, uvolněný postoj, který dle svých individuálních možností uplatňuje při své hře, správné držení těla zvládá i při hře vsedě
- správně drží svůj nástroj
- zná základy tvoření tónu ve rtech – dobře nasazuje nátrubek na rty
- hraje dlouhé tóny v dynamickém odstínění (crescendo, decrescendo) pro posílení a zdokonalení nátisku
- zvládá hru jednoduchých národních písních z paměti
- hraje základní dynamiku (piano, forte), dává pozor na nádechy – fráze

Žák ve 2. ročníku

- dle svých možností tvoří kvalitní tón a dbá na jeho intonaci
- při hře rozlišuje základní dynamiku (p, mf, f), podle notového zápisu správně reaguje na základní dynamická znaménka
- hraje plynule durové stupnice dle možností rozsahu a tónický kvintakord k hraným stupnicím
- podle notového zápisu bezpečně reaguje na základní rytmické prvky (např. tečkovaný

rytmus)

- zapojuje se do souhry s dalším hráčem (korepetice, hraje dueta v jednoduchých úpravách)

Žák ve 3. ročníku

- při hře správně pracuje s dechem podle svých individuálních možností
- zvládá hru legato a staccato a uplatňuje ji v jednoduchých cvičeních i skladbičkách
- dle možností rozsahu hraje durové stupnice (C, G, D, A, B, As), mollové stupnice (a, h, d), tónické kvintakordy k hraným stupnicím a jejich obraty
- hraje notu šestnáctinovou ve čtvrtových a osminových taktech (3/8 a 6/8)
- samostatně ladí nástroj
- zvládá lehké transpozice národních písní, opakování složitějších rytmů a melodií, rozvíjí si svou tvůrčí hudební představivost

Žák ve 4. ročníku

- má tónový rozsah dle svých dispozic (základní rozsah c-e2)
- hraje durové a mollové stupnice do 4# a 3b a kvintakordy k hraným stupnicím
- v rychlejším tempu zvládá hrát tenuto, legato, staccato
- hraje skladby, etudy, písně různých stylů a žánrů dle svých individuálních možností
- ovládá své party z komorní hry
- hraje skladby různých stylových období

Žák v 5. ročníku

- hraje durové a mollové stupnice do 5# a 5b, k hraným stupnicím hraje kvintakordy s obraty a dominantní septakordy
- při hraní skladeb, cvičení a stupnic pracuje vědomě s dechem – dbá na frázování
- při hře náročnějších technických cvičení používá vědomě dynamiku
- v souvislosti s probíraným hudebním materiálem hraje melodické ozdoby (přiraz, nátryl)
- při souborové hře dokáže správně reagovat na gesta dirigenta (nástupy, dynamika)
- sám si dokáže vyčlenit náročná místa skladby a nastudovat je

Žák v 6. ročníku

- má tónový rozsah dle svých schopností a dispozic (základní rozsah c-f2)
- zvládá durové a mollové stupnice do 6# a 6b i s jejich akordy (D7, zm.7)
- technická cvičení hraje v rychlejších tempech
- v notovém zápisu čte složitější rytmy složené např. z triol, akcentů, synkop, je schopen správně rozdělit malé i velké trioly

Žák v 7. ročníku

- pohotově reaguje na dynamická znaménka a tempová označení v notovém zápisu
- na základě správné dechové techniky tvoří jednotlivé hudební fráze
- má základní tónový rozsah c-g2
- hraje všechny durové a mollové stupnice a kvintakordy, D7 a zm.7 k hraným stupnicím
- hraje v orchestru nebo v různých komorních seskupeních, má zodpovědnost ke společné práci v souboru, umí samostatně nastudovat svůj part
- dokáže samostatně naladit svůj nástroj

Předmět: Hra na lesní roh – II. Stupeň

Žák v 1. ročníku

- dokáže transponovat do E a Es ladění
- ví, jakými prostředky docílit požadovaného zvuku
- je schopen samostatného výběru skladeb
- při výběru repertoáru se zaměřuje na zastoupení různých žánrů a stylových období
- procvičuje nácvik retních trylků

Žák ve 2. ročníku

- hraje stupnice a akordy v rychlejších tempích
- dokáže určit tóninu skladby, fráze, styl a tomu podřizuje interpretaci
- rozpozná základní stylová období v hudbě
- rozvíjí svou sluchovou sebekontrolu v souhře
- zvládá jednoduché doprovody z listu

Žák ve 3. ročníku

- je schopen hrát v rozsahu c – g²
- kontroluje kvalitu zvuku, intonace a dokáže svůj výkon ohodnotit
- zdůvodní svůj názor na interpretaci a také je schopen se ze špatného provedení skladby poučit
- podle svého zájmu se zaměří na komorní hru, hru sólovou, hru klasickou nebo jazzovou a populární
- zvládá intonační jistotu hry a sebekontrolu

Žák ve 4. ročníku

- hraje stupnice v celém dosaženém rozsahu
- hraje vyrovnaným zvukem v celém dosaženém rozsahu
- zvukově se přizpůsobuje v souborové hře
- zvládá všechny artikulační a hudebně výrazové prostředky (legato, staccato, intervalové skoky, kombinaci legato-staccato)
- dokáže rozpoznat, pochopit a interpretovat stylová období

6.5.7. Studijní zaměření: hra na tenor

Charakteristika průběhu vzdělávání

Hra na tenor vyžaduje nemalé schopnosti hráče, které může získat při individuálním studiu. Vzhledem k velikosti a váze nástroje doporučuji začít s hrou v pozdějším věku alespoň 7 let. Od I. stupně studia se žák naučí ovládat nástroj. Postupuje od správného dýchání, nasazování tónu, zlepšování kvality tónu a nátiskového rozsahu. Od 3. ročníku své dovednosti rozvíjí i v předmětu kolektivní hudební praxe. Ve II. stupni žák prohlubuje své dovednosti a návyky. Věnuje se zejména rozvoji nátisku, intonační čistotě a výrazové stránce hry na tenor.

Hodinová dotace – učební osnovy

H-11

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	I.	II.	III.	IV.
Hra na nástroj	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Kolektivní hudební praxe			1	1	1	1	1*	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	0	0	1	2	1-	1-	1-	1-	1-

							2*	2*	2*	2*	2*
<i>Celková dotace</i>	2	2	2	2	3	4	1	2	2	2	2

Pozn.: Do kolektivní hudební praxe může být zařazen i žák nižšího ročníku. Zařazení doporučí na základě žákových schopností učitel hry na nástroj.

** Nepovinný předmět – příprava na konzervatoř.*

Předmět: hra na tenor - Přípravné studium B

Žák – vzhledem k velikosti a váze nástroje doporučuji začít s hrou v pozdějším věku alespoň 7 let.

Předmět: hra na tenor – I. stupeň

Žák v 1. ročníku

- zná jednotlivé části nástroje a jeho historii
- umí zaujmout správný postoj při hraní
- popíše zásady správného dýchání
- nasadí tón jazykem
- zahraje tón v celých a půlových hodnotách v rozsahu malé G až G1

Žák ve 2. ročníku

- zná základy tvoření tónu ve rtech
- správně drží svůj nástroj
- dýchá správně do břicha
- zahraje lehké legato
- zahraje jednoduchou skladbu

Žák ve 3. ročníku

- hraje v rozsahu malé fis až E2
- zahraje tenuto, staccato
- ovládá stupnice a kvintakord do 3 křížků a 3 bé
- je schopen zahrát skladbu s druhým nástrojem

Žák ve 4. ročníku

- využívá dech ke zkvalitnění tónu
- ovládá stupnice do 5. křížků 5. bé
- ovládá party z kolektivní hudební praxe
- zahraje skladby v různých tempech
- samostatně naladí svůj nástroj

Žák v 5. ročníku

- při hraní skladeb, cvičení a stupnic správně pracuje s dechem
- při hře skladeb používá dynamiku
- zahraje stupnice a tónický kvintakord v celém rozsahu nástroje
- nastuduje jednoduchou skladbu z paměti

Žák v 6. ročníku

- využívá výrazové a technické schopnosti
- zahraje složitější rytmy
- při hře technických cvičení používá dynamiku
- hraje v orchestrálních seskupení

Žák v 7. ročníku

- hraje kvintakordy a dominantní septakordy
- hraje skladby různých stylů a žánrů
- ovládá základy transpozice
- hraje všechny stupnice dur a moll
- samostatně nastuduje obtížnou skladbu
- uplatňuje se při hře v komorních a souborových seskupeních

Předmět: hra na tenor II. stupeň

Žák v 1. ročníku

- dbá na kvalitu tónu a dobrou intonaci
- zúčastní se koncertů, které rozvíjejí jeho schopnosti reagovat na umělecké dílo a hodnotit ho
- je schopen samostatného výběru skladeb
- cvičí retná legáta

Žák ve 2. ročníku

- zahraje akcenty nasazením nebo dechem
- hraje stupnice dur a moll v rychlejším tempu
- ovládá jednoduchou skladbu z listu
- orientuje se v různých hudebních žánrech a obdobích

Žák ve 3. ročníku

- orientuje se ve složitějších rytmech
- samostatně nastuduje svůj part
- při hře začíná používat trojité a dvojité staccato
- kontroluje kvalitu tónu, intonaci a dokáže svůj výkon ohodnotit

Žák ve 4. ročníku

- vybere si sám skladbu na absolventský koncert
- využívá ve skladbách všech výrazových prostředků
- je schopen jednoduché improvizace
- uplatňuje získané znalosti a dovednosti v celém rozsahu nástroje
- samostatně pracuje s barvou a kvalitou tónu.
-

6.6 Vzdělávací zaměření: hra na strunné nástroje

6.6.1 Studijní zaměření: hra na kytaru

Charakteristika průběhu vzdělávání

V předmětu žák studuje hru na klasickou akustickou kytaru a učí se doprovázet lidové a umělé písně. V přípravném studiu, které trvá 1 rok, žák zvládne základy správného držení nástroje, naučí se pojmenovat jednotlivé části nástroje a pochopí základní zkratky používané pro označování prstů a strun. Zvládne hru s dopadem a interpretaci jednoduchých melodií a písní.

Ve studiu prvního stupně, které trvá sedm let, se žák naučí správně držet nástroj, hrát jednohlas, vícehlas, akordy, vytvořit a transponovat doprovod k písničkám. Nejpozději ve třetím ročníku najde uplatnění v souboru.

Po ukončení prvního stupně může žák pokračovat ve čtyřletém studiu druhého stupně. Rozvíjí již získané poznatky, učí se náročnější techniky, hraje v rychlejších tempech se zvládnutou

pasážovou technikou, řeší technické problémy při hře a uplatňuje se jako sólista i v souborech. Cílem celého studia je, aby se žák po absolvování studia uplatnil jako hráč v nejrůznějších hudebních seskupeních a vybudoval si celoživotní pozitivní vztah k hudbě.

Hodinová dotace – učební osnovy

H-12

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	I.	II.	III.	IV.
Hra na nástroj	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Kolektivní hudební praxe			1	1	1	1	1*	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	0	0	1	2	1-2*	1-2*	1-2*	1-2*	1-2*
<i>Celková dotace</i>	2	2	2	2	3	4	1	2	2	2	2

Pozn.: Do kolektivní hudební praxe může být zařazen i žák nižšího ročníku. Zařazení doporučí na základě žákových schopností učitel hry na nástroj.

** Nepovinný předmět*

Předmět: Hra na kytaru – Přípravné Studium B

Žák

- rozpozná a pojmenuje části nástroje, pojmenuje struny, přidělí správná označení pro prsty obou rukou
- disponuje správnými návyky při držení nástroje a postavení rukou na nástroji
- hraje jednoduchý jednohlas
- podle not hraje v rozpětí g1 – g2 a prázdné basové struny

Předmět: Hra na kytaru – I. Stupeň

Žák v 1. ročníku

- správně sedí a drží nástroj, při hře dodržuje správné postavení obou rukou
- používá hru a bez dopadu prsty p-i-m-a
- hraje jednohlas a lehčí dvojhlas bas-melodie střídavě
- v levé ruce (dále LR) se orientuje na hmatníku v I. poloze na všech strunách, zkouší první jednoduché dvojhmaty
- rozlišuje noty a pomlky podle délky – celá, půlová, čtvrtěová, osminová
- naladí nástroj podle ladičky

Žák ve 2. ročníku

- proměňuje sezení u nástroje a postavení obou rukou podle vývojových dispozic
- hraje dvojhlas střídavě i současně, trojhlas bass + příznávka
- v LR se orientuje na hmatníku ve II. poloze na melodických strunách
- hraje šestnáctinové noty v pomalejším tempu s počítáním
- doprovodí lidovou píseň s pomocí trojhlasých akordů

Žák ve 3. ročníku

- v PR užívá rejstříků
- seznámí se s hrou legato sestupně i vzestupně s prázdnou strunou
- orientuje se na hmatníku do V. polohy na melodických strunách, zkouší malé barré
- hraje dynamiku – p, mp, mf, f
- rozliší staccato, tenuto

- učí se vytvořit tón pomocí nehtů a seznamuje se se základní údržbou nehtů (dle fyzických možností)
- hraje akordy v základní poloze

Žák ve 4. ročníku

- při hře aktivně užívá úhozovou techniku s nehty (dle fyzických možností)
- hraje středně těžké skladby
- orientuje se na hmatníku do V. polohy
- nacvičí velké barré v kadencích
- tvoří dynamiku v lehčích skladbách
- stylově doprovodí písně, vytvoří akordy pomocí malého barré

Žák v 5. ročníku

- orientuje se na hmatníku do VII. polohy na melodických strunách, v V. poloze na všech strunách
- hraje polyfonii, rozlišuje stylová období
- užívá široké dynamické rozpětí a různé výrazové prostředky – vibrato, pizzicato, flažolety...
- rozebere harmonicky jednodušší písně a skladby – T, S, D
- hraje velké barré ve skladbách
- doprovodí písně různých žánrů, vytvoří akordy pomocí velkého barré

Žák v 6. ročníku

- hraje dvoj a troj hmaty do poloh
- připraví a nacvičí lehčí skladby a vysvětlí použití jednotlivých výrazových prvků
- hraje ozdoby
- doprovodí rozličné písně, vytvoří vlastní doprovod
- hraje harmonicky složitější akordy – zvětšené, zmenšené, obohacené o další tóny (2, 4, 6)

Žák v 7. ročníku

- zaměřuje se na stylově čistou interpretaci skladeb
- v LR hraje troj a čtyř hmaty a plynule střídá polohy
- v PR hraje čistým, kultivovaným tónem využívá postavení ruky ke změně barvy tónu
- rozebere skladbu, identifikuje hudebně technické problémy a samostatně hledá řešení s využitím všech nabytých znalostí a dovedností
- interpretuje skladby s citem, vystihne jejich charakteristickou náladu
- naladí nástroj podle sluchu

Předmět: Hra na kytaru – II. Stupeň

Žák v 1. ročníku

- podle svých schopností hraje repertoár z různých historických období a žánrů
- rozumí hudební analýze skladby jako prostředku pochopení skladby
- napíše s pomocí základních harmonických funkcí jednoduchou píseň
- zahraje jednoduché sólo do písně
- užívá při hře všech dosud zvládnutých výrazových prostředků
- obohacuje techniku o nové prvky – tremolo, rasguado...

Žák ve 2. ročníku

- bohatě využívá programní hudbu se zapojením sluchové představivosti a vnitřního hudebního cítění

- harmonicky rozebere skladbu, označí důležité harmonické spoje a funkce
- při improvizaci a doprovodu písní reaguje na dynamické a harmonické změny
- tvoří akordy v polohách
- samostatně nastuduje skladbu

Žák ve 3. ročníku

- používá analýzu skladby jako prostředek k jejímu základnímu pochopení
- podle svého zájmu se zaměřuje na komorní hru, sólovou hru klasickou nebo jazzovou a populární
- samostatně řeší technická úskalí skladby
- hraje obtížné techniky
- podle harmonických spojů a funkcí řídí vlastní tvorbu dynamiky a přednesu

Žák ve 4. ročníku

- využívá všech výrazových prostředků
- rozlišuje jednotlivá historická období ve vývoji hudby a volí charakteristické výrazové a technické prostředky
- samostatně nastuduje skladbu i s přednesovými prvky
- užívá vyspělou techniku a samostatně řeší technické problémy
- skládá vlastní písně a drobné skladby

6.6.2. Studijní zaměření: hra na elektrickou kytaru

Charakteristika průběhu vzdělávání

Žák v tomto předmětu studuje hru na klasickou, elektrickou či elektricko akustickou kytaru. V přípravném období, které trvá 1 – 2 roky a v prvním cyklu, který je sedmiletý, se nejprve učí hrát na klasickou akustickou kytaru, ve druhém cyklu na elektrickou či akusticko-elektrickou kytaru. V přípravném ročníku a v prvním cyklu zvládne žák základní techniky hry, ovládání nástroje po zvukové i technické stránce a různé styly interpretace skladeb z jednotlivých historických období různých žánrů. Naučí se samostatně pracovat a rozumět hudbě po harmonické stránce. Zvládne primární doprovody lidových a umělých písní.

Na druhém stupni se žák seznámí s elektrickou či elektricko akustickou kytarou a jejími specifiky. Osvojí si hru trsátkem i bohatou prstovou techniku pro rozklad akordů v pravé ruce. Naučí se improvizovat pomocí několika technik, získá díky znalosti harmonie svobodu při tvorbě sól i samostatně tvorbě písní a skladeb. Uplatní se v různých hudebních seskupeních a naučí se hudebně vyjadřovat své myšlenky.

Hodinová dotace – učební osnovy

H-13

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	I.	II.	III.	IV.
Hra na nástroj	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Kolektivní hudební praxe			1	1	1	1	1*	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	0	0	1	2	1- 2*	1- 2*	1- 2*	1- 2*	1- 2*
<i>Celková dotace</i>	2	2	2	2	3	4	1	2	2	2	2

Pozn.: Do kolektivní hudební praxe může být zařazen i žák nižšího ročníku. Zařazení doporučí na

základě žákových schopností učitel hry na nástroj.

** Nepovinný předmět*

Předmět: Hra na elektrickou kytaru – Přípravné Studium B

Žák

- rozpozná a pojmenuje části nástroje, pojmenuje struny, přidělí správná označení pro prsty obou rukou
- disponuje správnými návyky při držení nástroje a postavení rukou na nástroji
- hraje jednoduchý jednohlas
- v pravé ruce (dále PR) hraje dopadovou technikou
- podle not hraje v rozpětí g1 – g2 a na prázdné basové struny

Předmět: Hra na elektrickou kytaru – I. Stupeň

Žák v 1. ročníku

- správně sedí a drží nástroj, při hře dodržuje správné postavení obou rukou
- používá hru s dopadem a bez dopadu
- hraje jednohlas a lehčí dvojhlas bas-melodie střídavě
- v levé ruce (dále LR) se orientuje na hmatníku v I. poloze na všech strunách, ovládá jednoduché dvojhmaty
- rozlišuje noty a pomlky podle délky – celá, půlová, čtvrt'ová, osminová
- naladí nástroj podle ladičky

Žák ve 2. ročníku

- proměňuje sezení u nástroje a postavení obou rukou podle vývojových dispozic
- hraje dvojhlas střídavě i současně, trojhlas bas + příznávka
- v LR se orientuje na hmatníku ve II. poloze na melodických strunách
- hraje šestnáctinové noty v pomalejším tempu s počítáním
- doprovodí lidovou píseň s pomocí trojhlasých akordů

Žák ve 3. ročníku

- v PR užívá rejstříků
- hraje legato sestupné i vzestupné
- orientuje se na hmatníku do V. Polohy na melodických strunách, hraje malé barré
- hraje dynamiku – p, mp, mf, f
- rozliší staccato, portamento, tenuto
- vytvoří tón pomocí nehtů a ovládá základní údržbu
- hraje akordy v základní poloze

Žák ve 4. ročníku

- při hře aktivně užívá správnou úhozovou techniku s nehty
- hraje středně těžké skladby
- orientuje se na hmatníku do V. polohy
- nacvičí velké barré v kadencích
- tvoří dynamiku v lehčích skladbách
- stylově doprovodí píseň, vytvoří akordy pomocí malého barré

Žák v 5. ročníku

- orientuje se po celém hmatníku
- hraje těžší polyfonii, rozlišuje stylová období

- užívá široké dynamické rozpětí a různé výrazové prostředky – vibrato, pizzicato, flažolety...
- hraje akordy v polohách, rozebere harmonicky jednodušší písně
- hraje velké barré

Žák v 6. ročníku

- užívá vyspělejší techniku v obou rukách a zvyšuje tempo
- připraví a nacvičí lehčí skladby a vysvětlí použití jednotlivých výrazových prvků
- hraje ozdoby
- doprovodí rozličné písně, vytvoří vlastní doprovod

Žák v 7. ročníku

- zaměřuje se na stylově čistou interpretaci skladeb
- v LR hraje složité hmaty s využitím barré a plynule střídá polohy
- v PR užívá rozličné techniky – rozkladovou techniku, tvorbu tónu nehty s dopadem a bez, rejstříky...
- rozebere skladbu, identifikuje hudebně technické problémy a samostatně hledá řešení s využitím všech nabytých znalostí a dovedností
- interpretuje skladby s citem, vystihne jejich charakteristickou náladu
- naladí nástroj podle sluchu

Předmět: Hra na elektrickou kytaru – II. Stupeň

Žák v 1. ročníku

- zahraje jednoduché sólo do harmonického podkladu
- při hře využívá základní techniku hry s trsátkem
- k improvizaci používá box pentatoniky a bluesové stupnice
- hraje základní akordy v I. poloze
- užívá základních stylů doprovodu

Žák ve 2. ročníku

- orientuje se v boxech pro improvizaci po celém hmatníku, najde k dané tónině dominantní box a dokáže se mezi nimi pohybovat při dodržování prstokladů
- reaguje na dynamiku podehrávky
- užívá při hře vibrato, glissando, vytahování strun
- hraje legatovou technikou
- vysvětlí a zahraje kadence
- hraje a tvoří akordy do polohy na třech strunách

Žák ve 3. ročníku

- hraje trsátkem oběma směry v rychlejších tempech a užívá prstové techniky
- tvoří složitá sóla do písní i podehrávky
- doprovází pomocí různých stylů doprovodů
- teoreticky i prakticky sestaví akordy dur, moll, 7, maj, zmenšené
- plynule se pohybuje na hmatníku mezi boxy a uplatňuje jejich volbu podle tóniny a harmonických funkcí
- hraje akordy v polohách pomocí velkého barré

Žák ve 4. ročníku

- samostatně připraví a nacvičí píseň, skladbu
- přepracuje skladbu pro použití v kapele (souboru), vytvoří aranžmá

- vytváří harmonicky složité akordy – 2, 4, 6, 9, 11, zmenšené, zvětšené
- využívá při hře všech nabytých výrazových prostředků
- rozebere skladbu dle harmonických pravidel

6.7 Vzdělávací zaměření: hra na bicí nástroje

6.7.1 Studijní zaměření: hra na bicí nástroje

Charakteristika průběhu vzdělávání

Výuka bicích nástrojů je rozložena do tří etap. První etapou je přípravné studium, kde se žák naučí základnímu držení a správnému sezení u nástroje. Poté žák pokračuje v I. Stupni základního studia. Během něho se naučí pracovat s dynamikou, rytmy i breaky, číst z not a také rozšíří své znalosti o hudbě samotné. Ve II. stupni už bude žák více připraven hrát s kapelou a své dosavadní znalosti využít ve hře. Po dokončení studia může pokračovat ve hře na konzervatoři, nebo se uplatnit v kapelách různých žánrů. Výuka se bude odvíjet od žákova stylového zaměření.

Hodinová dotace – učební osnovy

H-14

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	I.	II.	III.	IV.
Hra na nástroj	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Kolektivní hudební praxe			1	1	1	1	1*	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	0	0	1	2	1- 2*	1- 2*	1- 2*	1- 2*	1- 2*
<i>Celková dotace</i>	2	2	2	2	3	4	1	2	2	2	2

Pozn.: Do kolektivní hudební praxe může být zařazen i žák nižšího ročníku. Zařazení doporučí na základě žákových schopností učitel hry na nástroj.

* Nepovinný předmět

Předmět: Hra na bicí – Přípravné Studium B

Žák

- předvede správné držení těla při hře s pomocí učitele
- rozumí pojmům nota a pauza ve čtvrtových hodnotách, půlových a celých hodnotách
- pojmenuje jednotlivé části bicí soupravy
- počítá si při hraní

Předmět: Hra na bicí – I. Stupeň

Žák v 1. ročníku

- drží správně paličky
- orientuje se a hraje v 2/4, 3/4 a 4/4 taktu
- zahraje zápěstím jednotlivě i střídavými údery
- zahraje jednoduché rytmické útvary v hodnotách čtvrtových, osminových a šestnáctinových
- před i po hraní využívá protahovacích a zahřívacích cviků
- používá metronom

Žák ve 2. ročníku

- při hře je uvolněný a přirozeně dýchá

- správně sestaví a nastaví bicí soupravu vůči svému tělu
- je schopen jednoduchými střídavými údery zahrát rozličné rytmické kombinace s použitím not a pomlk půlových, čtvrtových a osminových hodnot
- zahraje základní rytmické doprovody
- použije techniku “houpačka“ při hře na hi-hat

Žák ve 3. ročníku

- orientuje se v jednoduchém notovém zápisu
- zvládá základní techniku hry na hi-hat a velký buben
- zvládá při hře na malý buben šlapat hi-hat na hlavní doby
- ovládá hru v dynamickém rozmezí na malý buben (p-f)
- zahraje jednoduchý doprovod s audio nahrávkou nebo s učitelem

Žák ve 4. ročníku

- zvládá hru akcentů na malý buben
- zahraje jednoduchý příraz
- prezentuje techniku akcentů do ráfku
- zvládá hru akcentů na malý buben i do soupravy
- ovládá základní přechody – breaky
- doprovodí na bicí soupravu v rytmech rock, pop, polka, valčík

Žák v 5. ročníku

- zvládá ladění nástroje
- zahraje doprovod v různých dynamikách
- předvede hru z listu
- orientuje se v současné i historické bubenické scéně
- předvede víření na malý buben

Žák v 6. ročníku

- hraje techniku skluz na velký buben
- využívá akcentů při hře v praxi
- ovládá hru paradidlů v osminových hodnotách na malý buben
- zvládá základní swingový doprovod se šlapáním hi-hat na druhou a čtvrtou dobu a jednoduchý přechod
- zapojuje prstovou a zápěstní techniku do praxe

Žák v 7. ročníku

- zahraje příraz od levé i od pravé ruky
- zahraje improvizaci spojenou s doprovodem (4 takty doprovod, čtyři taky sólo)
- při hře na bicí zvládá rytmické doprovody v základním tvaru i jednoduchých variacích
- samostatně pracuje s hudebními nahrávkami (hraje k nim doprovod či sólo)
- používá metronom

Předmět: Hra na bicí – II. Stupeň

Žák v 1. ročníku

- hraje tyto druhy žánrů: rock, pop, jazz atp.
- využívá všech naučených technik při hraní sól
- šlape hi-hat k doprovodu na všechny doby
- hraje základní doprovody metličkami

Žák ve 2. ročníku

- hraje na dvojpedál u velkého bubnu
- ovládá sóla v pevně dané formě na 8 nebo 16 taktů
- šlape hi-hat na druhou nebo všechny osminy
- doprovodí na bicí soupravu v rytmech rock, swing, jive, samba, slow rock

Žák ve 3. ročníku

- experimentuje s tvorbou shuffle
- zahraje rytmickou stupnici od čtvrt'ových po dvaatřicetinové doby na malý buben, popř. na dvojšlapku
- experimentuje nad hraním open solo
- rozumí pojům off-beat a použije jej v praxi

Žák ve 4. ročníku

- využívá dalších metod (lekci na internetu apod.) ke svému zdokonalování
- techniku paradiddle používá v rytmech na soupravu
- zvládá koordinaci více končetin najednou
- hraje tyto druhy žánrů: hip-hop, funky, reggae, latino atp.

6.8 Vzdělávací zaměření: zpěv

6.8.1 Studijní zaměření: zpěv

Charakteristika průběhu vzdělávání

Zpěv je nejpřirozenějším hudebním projevem člověka a kultivovaný pěvecký projev je nejméně výrazným a nejučinnějším vyjadřovacím prostředkem, který se uplatňuje v hudbě obecně bez ohledu na historické období či žánr.

Studium zpěvu umožňuje rozvoj přirozeného talentu žáka, zvládnutí dechové techniky a pěveckých dovedností, které vedou ke správnému používání hlasu všeobecně.

Hodinová dotace – učební osnovy

H-15

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	I.	II.	III.	IV.
Hra na nástroj	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Kolektivní hudební praxe				1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	0	0	1	2	1-2*	1-2*	1-2*	1-2*	1-2*
<i>Celková dotace</i>	<i>2</i>	<i>2</i>	<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>2</i>	<i>2</i>	<i>2</i>	<i>2</i>	<i>2</i>

Pozn.: Do kolektivní hudební praxe může být zařazen i žák nižšího ročníku. Zařazení doporučí na základě žákových schopností učitel zpěvu.

** Nepovinný předmět*

Předmět: Sólový zpěv – Přípravné Studium B

Žák

- dýchá klidně a hluboce

- zpívá s uvolněnou bradou
- je schopen intonačně čistě zopakovat jednoduchou melodii v rozsahu minimálně 6 tónů
- z paměti interpretuje písňe odpovídající jeho věku
- rozpozná předehtu písňe

Předmět: Sólový zpěv – I. Stupeň

Žák v 1. ročníku

- dbá na správné a přirozené držení těla při zpěvu
- uvolňuje bradu a ovládá ústa jako předpoklad pro správnou vokalizaci
- zpívá ve střední hlasové poloze
- navodí hlavový tón
- zpívá z paměti a intonačně čistě s doprovodem lidové i umělé písňe odpovídající jeho schopnostem a věku

Žák ve 2. ročníku

- přirozeně ovládá mluvidla a správně artikuluje
- zvukově vyrovnává vokály
- tón nasazuje měkce
- využívá a vyrovnává hlas v celém jeho rozsahu
- ovládá zpěv legata

Žák ve 3. ročníku

- je schopen zpívat v rozsahu větším než oktáva
- užívá dynamiku p-mf, crescendo a decrescendo v melodii
- spojuje notový zápis s hudební představou a správně jej reprodukuje
- je schopen čistě zazpívat melodii v dvojhlasu zpívanou s učitelem
- zachovává přirozenost hlasu a nepřepíná své síly

Žák ve 4. ročníku

- dýchá klidně a hluboce bránicí
- ovládá odsazení tónu na témže dechu
- zazpívá čistě melodii písňe ve dvojhlasu
- chápe obsah a náladu osvojené písňe a je schopen ji s věku přiměřeným výrazem interpretovat
- je schopen veřejného vystoupení

Žák v 5. ročníku

- zpívá s uvědomělou dechovou oporou
- spojuje hlavovou a hrudní rezonanci
- vyrovnává hlas v celém rozsahu a přechodné tóny zpívá s nasazením shora
- chápe zásady hlasové kultury

Žák v 6. ročníku

- využívá plynulou kantilénu s prodlouženou a zdokonalenou dechovou frází
- zpívá staccato
- využívá teoretické znalosti z hudební nauky při osvojování a interpretaci písňí
- je schopen zpívat ve vícehlasu

Žák v 7. ročníku

- vyrovnává hlasové rejstříky v celém rozšířeném rozsahu
- dbá na zachování lehkosti a přirozenosti hlasu
- orientuje se v notovém zápisu vícehlasé vokální skladby
- chápe a užívá rozdílné výrazové prostředky v interpretaci písní různých žánrů a různých historických období na základě porozumění hudbě a textu
- uvědoměle uplatňuje zásady hlasové hygieny

Předmět: Sólový zpěv – II. Stupeň

Žák v 1. ročníku

- využívá vědomosti a dovednosti získané při předcházejícím studiu a navazuje na ně
- propojuje hlavovou a hrudní rezonanci bez hlasových zlomů
- zvládá zpěv jednodušších melodických ozdob

Žák v 2. ročníku

- samostatně se orientuje v hudebním zápisu i textu
- využívá dynamiku a agogiku
- osvojuje si náročnější studijní materiál v závislosti na svých osobitých, hlasových a hudebních předpokladech a v závislosti na svém psychickém a fyziologickém vývoji (proměna hlasu z dětského na ženský ev. mužský)

Žák ve 3. ročníku

- je schopen odhadovat své možnosti při výběru studijního materiálu s ohledem na svou hlasovou, technickou a hudební vyspělost a s ohledem na svůj fyziologický vývoj (proměna hlasu z dětského na ženský ev. mužský)
- zpívá z listu skladby přiměřené obtížnosti
- je schopen uplatnit se ve vícehlasém komorním seskupení

Žák ve 4. ročníku

- je schopen odhadovat své možnosti při samostatném výběru studijního materiálu s ohledem na svou hlasovou, technickou a hudební vyspělost a s ohledem na svůj fyziologický vývoj (proměna hlasu z dětského na ženský ev. mužský)
- ovládá pravidla hlasové hygieny
- má přehled o pěvecké literatuře a je schopen hodnotit poslouchanou vokální a vokálně instrumentální hudbu

6.9 Vzdělávací zaměření: hra na akordeon

6.9.1 Studijní zaměření: hra na akordeon

Charakteristika průběhu vzdělávání

Akordeon zaujímá vedle klasických nástrojů významné místo. Je to přenosný, vícehlasý nástroj, který plní funkci jak samostatného sólového nástroje, tak nástroje doprovodného a souborového.

V jeho podání uslyšíte hudbu klasickou, lidovou, taneční, populární i jazzovou.

Cílem studia je rozvoj muzikality, hudební představivosti a výchova k estetickému hudebnímu cítění. Studium pěstuje návyky, které upotřebí v každodenním životě – např. soustavnost v práci, cílevědomost, soustředěnost, motivaci, odpovědnost za výsledek své práce.

Zvládnutí technické složky nástrojové hry je prostředkem k dosažení uplatnění se v amatérské i profesionální činnosti.

Náplní práce je soustavné pěstování měchové a prstové techniky a tvořivých schopností žáka, jeho vedení k sluchové sebekontrolě, hmatové pohotovosti, jistotě, přesné a stylové interpretaci.

Hodinová dotace

H-16

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	I.	II.	III.	IV.
Hra na nástroj	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Kolektivní hudební praxe				1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	0	0	1	2	1-2*	1-2*	1-2*	1-2*	1-2*
<i>Celková dotace</i>	2	2	1	2	3	4	2	2	2	2	2

Pozn.: Do kolektivní hudební praxe může být zařazen i žák nižšího ročníku. Zařazení doporučí na základě žákových schopností učitel hry na nástroj.

** Nepovinný předmět*

Předmět: Hra na akordeon – Přípravné studium B

Žák

- ovládá správné postavení pravé ruky
- zahraje jednoduchou píseň pravou rukou v pětiprstové poloze
- najde a zahraje basy v základní řadě (C, G, F)
- hraje jednoduché písně z not

Předmět: Hra na akordeon – I. stupeň

Žák v 1. ročníku

- správně sedí a drží a upevňuje nástroj
- správně postaví pravou rukou
- hraje základní basy a jejich příslušné durové akordy: C, G, F
- dodržuje vedení měchu dle značek
- hraje pravou rukou stupnici C dur v rozsahu jedné oktávy oběma směry
- hraje písně v pěti prstové poloze s doprovodem levé ruky

Žák ve 2. ročníku

- ovládá správné postavení pravé ruky
- zahraje jednoduchou píseň pravou rukou v pětiprstové poloze
- najde a zahraje basy v základní řadě (C, G, F)
- hraje jednoduché písně z not

Žák ve 3. ročníku

- hraje v rozšířené poloze pravé ruky s využitím podkladu palce
- hraje durové stupnice od bílých kláves + T5 s obraty

- ovládá základní typy artikulace (legato a staccato)
- hraje dynamiku piano, mezzoforte, forte
- hraje ve dvojhmatech v pravé ruce (tercie)
- zvládá měchovou techniku (vedení měchu podle značek, plynulé měchové obraty)
- hraje akordický doprovod moll a septakordy

Žák ve 4. ročníku

- hraje durové stupnice od bílých kláves + T5 s obraty v rychlejším tempu
- hraje v rozšířené poloze v melodické i doprovodné části nástroje (skoky)
- hraje akordický doprovod dur s kombinací terciového basu
- uplatní barevné možnosti nástroje – rejstříkování
- rozšíří dynamiku o další stupně – crescendo, decrescendo
- používá náročnější rytmické útvary (tečkovaný rytmus, trioly)
- zahraje z paměti jednoduchou píseň

Žák v 5. ročníku

- hraje durové stupnice + T5 s obraty a stupnici a moll (harmonickou i melodickou) zvlášť, případně dohromady v rozsahu jedné oktávy
- hraje dvojhmaty v různých intervalech (tercie, sexty)
- použije při hře ritardando, accelerando
- hraje podle akordových značek

Žák v 6. ročníku

- hraje stupnice přes 2 oktávy + T5 s obraty
- hraje v celém rozsahu melodické části nástroje
- ovládá měchovou techniku (dodrží odpovídající fráze)
- rozšiřuje svůj repertoár o skladby různých žánrů

Žák v 7. ročníku

- ovládá prstovou techniku pravé i levé ruky v rámci svých motorických schopností
- orientuje se v celém rozsahu melodické části nástroje
- přesně vede měch za účelem správného tvoření tónu
- hraje z listu na úrovni 3. ročníku
- podílí se na výběru skladeb
- zhodnotí svůj vlastní výkon

Předmět: Hra na akordeon – II. stupeň

Žák v 1. ročníku

- dodržuje všechny správné návyky při hře získané v prvním stupni studia
- transponuje jednoduché melodie a vytvoří vlastní doprovod
- zvolí potřebný postup pro nácvik obtížnějších pasáží ve skladbě
- hraje písňe ze zpěvníku podle akordových značek
- podílí se na výběru skladeb podle svého zaměření a vkusu

- učí se správnému frázování v jednotlivých hudebních stylech

Žák ve 2. ročníku

- vytvoří vhodné prstoklady s pomocí učitele
- vysvětlí význam všech hudebních označení a termínů ve studovaných skladbách
- vyhledá a porovná nahrávky, které mu pomáhají najít vlastní vyjadřovací schopnost při hře
- tvoří si repertoár dle vlastního zájmu

Žák ve 3. ročníku

- při hře propojuje veškeré získané technické i výrazové dovednosti
- se seznamuje poslechem nahrávek nebo vlastní interpretací s hudbou různých stylů a žánrů
- sebekriticky zhodnotí svůj výkon i výkon jiných interpretů a navrhne potřebné kroky ke zlepšení

Žák ve 4. ročníku

- ovládá měchovou techniku a práci s tónem
- samostatně tvoří prstoklad k daným skladbám
- ve studované skladbě určí vhodné měchové obraty
- využívá teoretické znalosti při orientaci a základním rozboru notového textu
- má vytvořen svůj individuální repertoár pro další hudební činnost

6.9 Vzdělávací zaměření: Recepce a reflexe hudby (hudební nauka)

Charakteristika průběhu vzdělávání

Cílem studia je zde především pochopení, ujasnění a prohloubení hudebně teoretických zákonitostí prostřednictvím teorie a praktické zkušenosti. Žák se seznamuje nejen s hudební teorií, ale na základě poslechu hudby a hry na Orffovy nástroje rozvíjí svoji hudební tvořivost.

Další náplní tohoto předmětu je přiblížení vývoje hudby a hudebních forem. Žák se seznámí s jednotlivými hudebními směry a proudy a s významnými hudebními skladateli, a to od počátků vývoje hudby až po současnost. Zároveň je cílem vzbudit v žákovi zájem o kulturní dění.

Předmět: Hudební nauka – Přípravné Studium B

Žák:

- zazpívá jednoduchou píseň a dokáže ji rytmicky doprovodit na Orffův nástroj;
- tleskáním reprodukuje zadaný rytmus ve 2/4, 3/4 a 4/4 taktu;
- vyjmenuje vlastnosti tónů;
- podle sluchu rozliší vzestupnou a sestupnou melodii;
- vyjmenuje hudební abecedu vzestupně i sestupně.

Předmět: Hudební nauka

Žák v 1. ročníku

- zapíše noty g-c3 do notové osnovy v houslovém klíči a pojmenuje je;
- seznámí se s basovým klíčem a zapíše v něm noty c-c1 do notové osnovy;
- rozpozná a pojmenuje základní artikulační značky;

- vytleská jednoduchý rytmus ve čtvrt'ových taktech;
- užívá základní hodnoty not a pomlk, rozliší notu půlovou s tečkou;
- definuje pojem stupnice a zapíše stupnici C dur vzestupně i sestupně;
- roztřídí hudební nástroje do základních nástrojových skupin;
- vysvětlí posuvky a objasní jejich funkci.

Žák ve 2. ročníku

- orientuje se v notovém zápisu v houslovém klíči;
- žáci, kteří využívají při hře na hudební nástroj basový klíč, zapíše rozsah not E-e1 v basovém klíči;
- objasní významy základních hudebních pojmů;
- rozliší takty osminové a čtvrt'ové;
- vytleská noty osminové a čtvrt'ové s tečkou ve čtvrt'ových taktech;
- dodržuje metrum a těžkou a lehkou dobu při rytmickém doprovodu písně;
- zná a zapíše durové stupnice a T5 do dvou posuvek;
- vyjmenuje pořadí křížků a béček;
- chápe princip enharmonické záměny tónů;
- rozdělí hlasy do základních skupin.

Žák ve 3. ročníku (tj. 5. rok studia)

- zná a zapíše všechny durové stupnice včetně T5;
- zná všechny mollové stupnice včetně T5;
- vytvoří T5 a jeho obraty od daného tónu;
- určí a zapíše základní intervaly (čisté, velké, malé);
- podle zápisu vytleská složitější rytmické cvičení;
- používá noty šestnáctinové a nepravidelné rytmické útvary (triola, synkopa);
- provádí enharmonickou záměnu tónů;
- vysvětlí a zapíše základní harmonické funkce (T, S, D) v celých akordech;
- k dané stupnici určí paralelní a stejnojmennou formu;
- objasní a užívá nejdůležitější hudební pojmy, označení a názvosloví.
- k zápisu notového záznamu využívá notační program MuseScore, dle svých možností

Žák ve 4. a 5. ročníku (tj. 6. rok studia)

- prakticky používá základní harmonické funkce k harmonizaci lidových písní;
- transponuje jednoduchou melodii;
- doprovodí lidovou píseň za pomoci základních harmonických funkcí (T, S, D, D7);
- seznámí se s pentatonikou a používá ji při elementární improvizaci;
- seznámí se s jednotlivými uměleckými slohy a jejich hlavními představiteli;
- používá rozšířené funkce notačního programu (dynamika, artikulace a další).

6.10 Vzdělávací obsah: Kolektivní hudební praxe

Charakteristika průběhu vzdělávání

Předmět kolektivní hudební praxe je určen pro žáky hudebního oboru. Vyučuje se od třetího ročníku prvního stupně základního studia u nástrojů dechových, smyčcových a strunných, od čtvrtého ročníku u klávesových nástrojů a zpěvu. Obvykle je žák zpočátku zařazen do nejjednoduššího komorního útvaru – dua, tria, kvarteta, později do seskupení větších a složitějších. Postupně se naučí poslouchat další hlasy v komorním seskupení, přizpůsobovat se, vnímat rytmus a harmonii.

Podle svého zájmu a na základě doporučení učitele může být žák zařazen do tohoto předmětu již v prvním ročníku.

Výuka kolektivní hudební praxe probíhá v těchto souborech

- smyčcový soubor
- soubor příčných fléten
- soubor zobcových fléten
- dechový soubor
- klávesový seminář
- smíšený hudební soubor
- folková nebo rocková kapela
- komorní zpěv
- kytarový soubor
- sborový zpěv

Předmět: Kolektivní hudební praxe – I. stupeň

Žák ve 1. a 2. ročníku

- žák zvládá základní dovednosti při práci v souboru
- využívá své znalosti a dovednosti z individuální výuky
- čte pohotově notový zápis a orientuje se v partituře
- zná základní dirigentská gesta (dvoudobý, třídobý, čtyřdobý takt, začátek, konec) a dokáže na ně reagovat
- zvládá společný nástup
- reaguje na změny
- dbá na intonaci a zásady doladování k dalším hlasům

Žák ve 3. a 4. ročníku

- umí samostatně naladit nástroj (netýká se komorního zpěvu a klávesových nástrojů)
- sleduje dirigenta a řídí se jeho gesty
- sleduje a vnímá ostatní hlasy a intonuje ve vztahu k nim
- zvládá se přizpůsobovat ostatním členům komorního seskupení v intonaci, rytmu, dynamice a celkovém přednesu
- nese zodpovědnost za kolektivně studované dílo (aktivita + docházka)
- vystupuje veřejně

Předmět: Kolektivní hudební praxe – II. Stupeň

Žák v 1. a 2. ročníku

- má znalosti o skladateli i studované skladbě
- zvládá základní rozbor studované skladby
- spolupracuje na vytváření kompaktního zvuku tělesa, na intonaci, dynamice, výrazu a frázování studované skladby
- využívá zkušenosti ze sólové interpretace klasických děl
- je připraven konfrontovat své názory na studovanou skladbu s názory jinými

- vystupuje na koncertech školy i veřejných akcích města

Žák ve 3. a 4.ročníku

- aktivně se zapojuje do práce komorního seskupení, vyjadřuje své postřehy a názory
- individuálně i společně zhodnotí studovanou skladbu
- vyjádří se ke způsobu provedení skladby
- zvolí vhodné tempo při nácvičce i při pozdějším provedení skladby
- využívá všech vhodných možností agogiky a přirozeného projevu
- zvládne samostatně organizovat zkoušku skupiny nebo souboru a komunikovat v rámci seskupení
- vyhledá samostatně příležitost k veřejnému uvedení nastudované skladby

Předmět: Improvizace – II. stupeň (volitelný předmět)

Žák v 1. ročníku

- žák se učí tvořit hudební fráze na základě přístupu otázka-odpověď a rozvíjet jednoduché motivy. Učitel dbá na individuální potřeby každého žáka
- žák se seznamuje s pokročilými rytmickými technikami, jako je off-beat, synkopické frázování
- žák začíná plně využívat pentatoniku, bluesovou stupnici a z církevní stupnice, převážně dórskou moll
- žák procvičuje práci s rytmem, přičemž novým přístupem je práce s tresillo clave a 3-2 clave, žák postupuje podle svého tempa
- žák s podporou učitele zkouší první pokusy o napsání vlastní písně a s pomocí učitele vysvětlí vlastní hudební záměry ostatním spoluhráčům

Žák ve 2. ročníku

- žák se více zaměřuje na rozvíjení hudebních frází a práci s energií improvizace
- učí se stavět improvizovaná sóla od jednoduchého motivu až po vrchol
- žák se učí přefrázovávat a variovat melodické motivy, je kladen důraz na rytmické variace jednoho stejného hudebního motivu
- žák podrobněji pracuje s rytmem a se seznamuje s různými způsoby, jak udržet stabilní rytmický základ
- off-beat synkopické frázování aktivně využívá v rytmického projevu

Žák ve 3. ročníku

- žák se zaměřuje na práci s modulacemi mezi různými stupnicemi, přechod z bluesové stupnice do dórské moll a ostatních církevních stupnic
- žák se učí, jak vytvářet delší a složitější improvizace, přičemž dbá na hudební strukturu a dynamiku
- žák si osvojuje složitější rytmické patterny a pracuje s dynamickými kontrasty v improvizaci
- žák s pomocí učitele rozvíjí cítění harmonických funkcí
- žák klade důraz na koordinaci rytmu s melodií
- při improvizaci i kolektivní hře si žák uvědomuje důležitost vzájemné komunikace a poznává vlastní kreativitu

Žák ve 4. ročníku

- žák se zaměřuje na rozvoj vlastního hudebního projevu
- improvizace je více osobní podle preferovaného stylu
- žák se učí stavět formu písně a pracuje s rytmickými a melodickými kontrasty

- Rytmus a groove uplatňuje v plné míře při hudebním projevu
- Žák hrající na doprovodný hudební nástroj ovládá různé styly doprovodů
- Žák je schopen hrát složité rytmické a melodické struktury, udržovat rytmus nohou a zároveň se soustředit na výstavbu melodie
- během improvizace a kolektivní hry se plně zaměřuje na vzájemnou komunikaci a rozvíjí svůj osobní hudební styl

7. Vzdelávací obsah tanečního oboru

Charakteristika tanečního oboru

Taneční obor podchycuje a rozvíjí taneční nadání dětí. Probouzením smyslu pro krásu tance a harmonii spolu s rozvíjením tvůrčích schopností prohlubuje taneční výchova duševní život člověka. Má přísný řád, jehož osvojení a respektování je podmínkou kultivovaného, harmonického a individuálního tanečního projevu. V souladu s těmito požadavky rozvíjí správné držení těla a pohybovou techniku žáka a současně pěstuje jeho vnitřní citlivost, vnímavost, představivost, hudební a prostorové citění a tvořivost. Každému žákovi, podle míry jeho schopností a zájmu, poskytuje základy odborného vzdělání, které mu umožní uplatnit se jako tanečník při nejrůznějších neprofesionálních aktivitách, v povoláních, pro která je kultura pohybu vhodným předpokladem, případně mu umožní pokračovat v dalším studiu směřujícím k profesionálnímu působení.

7.1 Přípravné Studium B – kolektivní forma výuky

Charakteristika průběhu vzdělávání

V zajímavých a hravých pohybových činnostech a cvičeních vytváří návyk správného držení těla, vypracuje elementární tělesnou citlivost, pružnost a obratnost. Učí se orientaci v prostoru. Rozvíjí základy rytmického a intonačního citění a učí se rozlišit dynamiku. Rozvíjí pohybovou fantazii a taneční citění.

Hodinová dotace – učební osnovy

PS-T1

Přípravné studium B	Týdenní dotace
Přípravná taneční výchova	1
<i>Celková dotace</i>	<i>1</i>

Předmět: Přípravná taneční výchova

Žák

- pod dohledem učitele zvládá správné držení těla ve stoji na místě a v základních polohách
- předvede přirozenou chůzi, běh, poskočný krok vpřed, přísun. krok a cval stranou, koníčkový přeskok
- provede kotoul vpřed, svíčku, kolébku
- dokáže použít náčiní při improvizaci
- pozná tempo (pomalu – rychle), dynamiku (silně – slabě, melodii (stoupající – klesající)
- pohybem vyjádří pohádkové postavy, zvířátka a nálady

7.2 Přípravné Studium C – forma výuky pro II. stupeň

Charakteristika průběhu vzdělávání

Moderní tanec

Kultivuje přirozený pohyb žáka na základě znalosti anatomie a schopnosti analýzy pohybu a vede ho k jeho správnému používání. Učí žáka správně používat opěrného systému trupu, vypracovává těžištní pohyb a protažení v tělesné ose i osách končetin a průběžně vypracovává pohybový rozsah. Učí správnému držení těla v pohybu na místě i v pohybu z místa. Upevňuje rytmické dynamické a prostorové citění žáků. Zdokonaluje skoky, otáčky, obraty, kontrakce, svihy, vlny, koordinaci pohybu a vazby pohybových prvků.

Klasický tanec

Rozvíjí specifickými prostředky taneční techniku žáků. Upevňuje správné držení těla, zdokonaluje pohyby dolních a horních končetin, prohlubuje pohybovou koordinaci, rovnováhu, smysl pro přesnou formu a čistotu vedení pohybu.

Taneční praxe

Úkolem je přivést žáky k tanci a slouží k zdokonalování a prohlubování taneční techniky a tanečního projevu žáků. Zároveň slouží k přípravě tanečních skladeb pro interní i veřejná vystoupení a soutěže.

Hodinová dotace – učební osnovy

PS-T2

Přípravné studium C	Týdenní dotace
Moderní tanec	1
Klasický tanec	0,5
Taneční praxe	1,5
<i>Celková dotace</i>	3

Předmět: Moderní tanec

Žák

- dodržuje správné držení těla v základních polohách na místě i z místa
- koordinuje pohyb tak, aby byl harmonický a plynulý
- zvládá nejrůznější pohybové vazby v polohách přízemních, na volnosti i v pohybu z místa, s důrazem na uvědomělý centrální pohyb

Předmět: Klasický tanec

Žák

- zvládá základní študýrku u tyče: (demi – plié, grand – plié, battement tendu, battement tendu jeté...)
- zvládá základní skoky klasické taneční techniky
- orientuje se v prostoru (podle bodů 1–8)

Předmět: Taneční praxe

Žák

- dokáže do improvizace použít emoce (radost, strach, smutek)
- zvládne samostatně řešit prostorové, rytmické a výrazové úkoly

7.3 Vzdělávací zaměření: tanec

7.3.1 Studijní zaměření: Taneční výchova

Charakteristika průběhu vzdělávání

Taneční průprava

Taneční průprava upevňuje návyk správného držení těla v základních polohách na místě i v pohybu z místa. Přiměřenými cviky zvyšuje celkovou sílu, pružnost, koordinaci a zvyšuje pohyblivost v kloubech. Propracovává pohyb z místa, zejména taneční chůzi, běh, poskoky, cval, skoky, obraty a otáčky v krátkých kombinacích.

Moderní a lidový tanec

Kultivuje přirozený pohyb žáka na základě znalosti anatomie a schopnosti analýzy pohybu a vede ho k jeho správnému používání. Učí žáka správně používat opěrný systém trupu, vypracovává těžištní pohyb a protažení v tělesné ose i osách končetin. Průběžně vypracovává pohybový rozsah. Učí správnému držení těla v pohybu na místě i v pohybu z místa. Upevňuje rytmické dynamické a prostorové citění žáka. Zdokonaluje skoky, otáčky, obraty, kontrakce, svihy, vlny, koordinaci pohybu a vazby pohybových prvků.

Na II. stupni předmět moderní tanec formuje osobnost žáka, kultivuje přirozený pohyb a vytváří trvalé vztahy mezi myšlením, emocemi a pohybem. Předmět lidový tanec učí zvládnout základní kroky lidového tance a pak rozšiřuje hudební citění žáka, smysl pro taneční formu a jemnou pohybovou souhru.

Klasický tanec

Klasický tanec rozvíjí specifickými prostředky taneční techniku žáka. Upevňuje správné držení těla, zdokonaluje pohyby horních a dolních končetin, prohlubuje pohybovou koordinaci, rovnováhu, smysl pro přesnou formu a čistotu vedení pohybu.

Na II. stupni je cílem výuky klasického tance zvládnutí vyššího stupně techniky. Cvičení u tyče i na volnosti se provádí v rychlejším tempu. Zvyšuje se technická náročnost vazeb prvků v adagiu, allegro a násobí se počet pirouette. Náročnější prvky klasického tance rozvíjejí sílu a pohyblivost dolních končetin a zdokonalují pohybovou koordinaci. Míra náročnosti prvků je úměrná schopnostem žáků.

Taneční praxe

Úkolem taneční praxe je přivést žáka k tanci a zdokonalovat a prohlubovat tak jeho taneční techniku a taneční projev. V souladu s postupným rozvojem taneční techniky a tanečního projevu žáků se do výuky zařazují pohybové taneční hry, drobné taneční skladby inspirované hudbou pro děti, jednoduché lidové tance a stále náročnější taneční skladby, což přivádí žáka k možnosti vyjadřovat se pohybem. Zároveň taneční praxe slouží k přípravě tanečních skladeb pro interní i veřejná vystoupení a soutěže.

Hodinová dotace – učební osnovy

T-1

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	I.	II.	III.	IV.
Taneční průprava	1	1									
Moderní a lidový tanec			1	1,5	1,5	1,5	1,5				
Klasický tanec			1	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5

Taneční praxe	1	1	1	1	1	1	2	1,5	1,5	1,5	1,5
Moderní tanec								1	1	1	1
Počet hodin v ročníku	2	2	3	3	3	3	4	3	3	3	3

Pozn. V průběhu studia (ve 4. roč.) se podle specializace pedagoga, fyzických předpokladů a schopností žáka stává jeden z předmětů moderní tanec a klasický tanec předmětem hlavním. Z toho vyplývá i rozpis hodin v předmětu. Např. pokud bude hlavním předmětem klasický tanec, bude mít žák 1,5 hod. klasického a 0,5 hod. moderního tance týdně. Hlavní předmět lze s nástupem nového školního roku změnit.

Předmět: Taneční průprava

Žák v 1. ročníku

- zvládá správné držení těla v základních polohách (stoj, sed, leh) na místě
- zvládá kotoul vpřed i vzad, svičku s výdrží a dokáže ředit prvky do akrobatické sestavy
- orientuje se v prostoru a je schopen se v něm pohybovat po různých drahách

Žák ve 2. ročníku

- předvede taneční chůzi a běh, běh z výponu, poskočný krok vpřed i vzad
- rozezná 2, 3, a 4 dobý takt

Předmět: Moderní a lidový tanec

Žák ve 3. ročníku

- dodržuje správné držení těla v základních polohách na místě i z místa
- provede základní taneční kroky (chůze, běh, cval, poskočný krok, polka, valčík...)

Žák ve 4. ročníku

- dodržuje správné držení těla v základních polohách na místě i z místa
- na základě svých dispozic využije rozsah pohybu v tanečních pohybových vazbách i v improvizaci

Žák v 5. ročníku

- koordinuje pohyb tak, aby byl harmonický a plynulý
- zvládá delší pohybové vazby v prostoru i na zemi

Žák v 6. ročníku

- ovládá práci s těžištěm těla, koordinuje pohyb tak, aby byl harmonický plynulý
- zvládne nejrůznější pohybové vazby v polohách přízemních, na volnosti i v pohybu z místa, s důrazem na uvědomělý centrální pohyb

Žák v 7. ročníku

- zná a dokáže aplikovat základy tanečního názvosloví na svůj projev a projev ostatních
- prostřednictvím hodnocení vlastní i cizí práce formuje své názory

Předmět: Klasický tanec

Žák ve 3. ročníku

- zvládne základní postavení u tyče v I., II., III., p. čelem k tyči
- zvládne pozice horních končetin 0, 1, 2 a 3 p., přípravné port de bras
- zvládne základní prvky (demi – plié, battement tendu, battement tendu jeté)

Žák ve 4. ročníku

- provede 0–3 port de bras
- orientuje se v prostoru (podle bodů 1–8)

Žák v 5. ročníku

- zvládá základní študýrku u tyče (demi – plié, battement tendu, battement tendu jeté, rond de jambe par terre)
- koordinuje pohyb dolních i horních končetin a hlavy

Žák v 6. ročníku

- zvládá základní skoky klasické taneční techniky
- zvládá jednoduché vazby probraných prvků s tanečním projevem

Žák v 7. ročníku

- zvládá základní pózy klasické taneční techniky se zaměřením na koordinaci pohybu dolních i horních končetin a hlavy
- zná a dokáže aplikovat základy názvosloví klasického tance

Předmět: Taneční praxe

Žák v 1. ročníku

- dokáže pohybem vyjádřit vlastní námět (zvířátka, přírodu, pohádkové bytosti, nálady) a zapojuje svoji fantazii

Žák ve 2. ročníku

- v improvizaci použije náčiní (míč, obruč, šátek ...)
- vytvoří krátkou pohybovou etudu na zadané téma

Žák ve 3. ročníku

- reaguje na hudbu různých hudebních žánrů
- zvládne pohybově ztvárnit kratší taneční skladbu

Žák ve 4. ročníku

- pohybově ztvární kratší taneční skladbu

Žák v 5. ročníku

- v taneční improvizaci vyjádří emoce (radost, strach, smutek)

Žák v 6. ročníku

- samostatně řeší prostorové, rytmické a výrazové úkoly

Žák v 7. ročníku

- vytvoří vlastní kratší pohybovou vazbu a s pomocí pedagoga ji choreograficky zpracuje

Předmět: Klasický tanec, Moderní tanec, Taneční praxe – II. Stupeň

Žák v 1. ročníku

- zvládá vědomě kontrolovat prováděný pohyb a spojovat technicky náročnější prvky do tanečních vazeb
- vnímá vnitřní a vnější prostor v tanci

Žák ve 2. ročníku

- dokáže vědomě kontrolovat prováděný pohyb a spojovat technicky náročnější prvky do

tanečních vazeb

- vytváří sám anebo ve skupině vlastní choreografie s využitím všech získaných pohybových dovedností

Žák ve 3. ročníku

- při improvizaci používá techniku z různých oblastí tanečního umění a dbá na čistotu jejího provedení
- vytváří sám choreografie s využitím všech získaných pohybových dovedností a spoluvytváří scénu (podílí se na návrzích kostýmů, osvětlení, rekvizit...)

Žák ve 4. ročníku

- užívá odborné názvosloví
- dokáže zhodnotit choreografii a diskutovat o ní

8. Vzdělávací obsah literárně-dramatického oboru

Charakteristika oboru

Literárně dramatický obor v základním uměleckém vzdělávání umožňuje prostřednictvím tvořivých činností (pohybových a mluvních hereckých, slovesných, dramaturgických, hudebních, výtvarných, prací s loutkářskými prostředky apod.) rozvíjet umělecké vlohy žáka směrem k divadelnímu a slovesnému projevu. Stává se tak významným nástrojem rozvoje sociability žáků, tj. rozvoje schopnosti vnímat druhé, vnímat motivace jejich jednání a prostřednictvím vstupu do rolí rozvíjí schopnost řešit různé sociální situace a podporuje emocionální rozvoj žáků a jejich schopnost sebepoznání a sebekontroly.

Základním principem uplatňovaným ve výuce je dramatická hra. Těžištěm výuky je práce v kolektivu směřující od spontánního dětského dramatického projevu k samostatnému, osobitému, přirozenému, a přitom kultivovanému vyjadřování.

8.1 Přípravné Studium B – kolektivní forma výuky

Charakteristika průběhu vzdělávání

Přípravná dramatická výchova zahrnuje hudební, rytmické, hlasové, pohybové, výtvarné, a hlavně dramatické činnosti, jejichž základem je hra v roli.

Hodinová dotace – učební osnovy

PS-L1

Přípravné studium B	Týdenní dotace
Přípravná dramatická výchova	2
<i>Celková dotace</i>	2

Předmět: Přípravná dramatická výchova

Žák

- zná a používá pravidla dramatické hry
- zvládne základní prvky pohyblivosti, pružnosti a obratnosti v pohybových hrách a cvičeních při volném pohybu v prostoru vnímá a respektuje ostatní žáky a orientuje se v prostoru
- rozumí pojmům p, mf, f a umí používat dynamiku pohybem, zvukem i slovem
- výtvarnými prostředky dokáže ilustrovat krátké literární dílo

8.2 Přípravné Studium C – kolektivní forma výuky

Charakteristika průběhu vzdělávání

Přípravná dramatická výchova zahrnuje hudební, rytmické, hlasové, pohybové, výtvarné, a hlavně dramatické činnosti, jejichž základem je hra v roli.

Hodinová dotace – učební osnovy

PS-L2

Přípravné studium C	Týdenní dotace
Přípravná dramatická výchova	2
<i>Celková dotace</i>	2

Předmět: Přípravná dramatická výchova

Žák

- začíná plnit výstupy I. Stupně
- na konci roku skládá přijímací zkoušku a splní výstupy minimálně za 5. ročník I. stupně

8.3 Vzdělávací zaměření: Dramatická výchova

8.3.1 Studijní zaměření: Dramatická výchova

Charakteristika průběhu vzdělávání

Dramatická průprava

je stěžejním předmětem I. stupně studia. Vyučuje se ve skupině maximálně 10 žáků, pomocí hereckých etud, her a cvičení se žák naučí základům herecké práce. Základním principem je hra v roli.

Práce na inscenaci

je hlavním předmětem oboru. Počet žáků ve skupině je přizpůsoben práci na konkrétní inscenaci. Směřuje k veřejné prezentaci práce, což ale není podmínkou. Důraz je kladen na spolupráci a zodpovědnost žáka za sebe i celou skupinu, na upevňování sebevědomí a toleranci. Žák zde uplatní vědomosti a dovednosti získané v ostatních předmětech.

Přednes a tvorba

je předmět zaměřený na individuální projev žáka. Vyučuje se ve skupině 1-5 žáků a směřuje k veřejnému sólovému vystoupení či prezentaci vlastní literární tvorby, což ale není podmínkou.

Práce v souboru

je předmět volitelný. Je mezioborovým projektem, kterého se může zúčastnit žák v kterémkoli věku a z jakéhokoli oboru. Učitel nabídku souborové práce volí a upravuje dle zájmů a dispozic žáků. Cílem předmětu je seznámit žáky s dalšími vyučovanými obory na škole a naučit je vzájemné spolupráci, souhře, toleranci, a hlavně odpovědnosti za společné dílo. Předmět se vyučuje ve skupině minimálně 5 žáků.

Hodinová dotace – učební osnovy

L-1

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	I.	II.	III.	IV.
Dramatická průprava	1	1	1	1	1	1	1				

Práce na inscenaci	1	1	1	1	1	1	1	2	2	2	2
Přednes a tvorba	*0,5	*0,5	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Práce v souboru	*1	*1	*1	*1	*1	*1	*1	*1	*1	*1	*1
Minimální počet hodin v ročníku	2	2	3	3	3	3	3	3	3	3	3

Pozn.

- Učební plán stanovuje minimální časové dotace, které lze v praxi u konkrétního žáka navýšit podle jeho individuálních schopností a podle podmínek školy.
- Předmět „Dramatická průprava“ se vyučuje jako kolektivní ve skupině maximálně 10 žáků. Předmět „Práce na inscenaci“ se vyučuje jako kolektivní nebo souborový a počet žáků zde odpovídá zvolené inscenaci a možnostem školy. Předmět „Přednes a tvorba“ se vyučuje individuálně nebo ve skupině maximálně 5 žáků. Předmět „Práce v souboru“ se vyučuje ve skupině minimálně 5 žáků (žáci mohou být z různých oborů školy).
- Hodinové dotace označené hvězdičkou nejsou započítané do celkového minimálního počtu hodin v ročníku. Jde o předměty v daném ročníku volitelné. Nabídku a zařazení žáka do konkrétního volitelného předmětu určuje učitel na základě jeho zájmů a dispozic a podle podmínek školy.
- Hodinové dotace lze slučovat (např. při časové dotaci 0,5 hodiny týdně lze vyučovat 1 h za 14 dní nebo např. v měsíci září, kdy se výuka teprve rozbíhá, lze udělat jednorázové čtyřhodinové soustředění namísto 1 hodiny týdně).

Předmět: Dramatická průprava

Žák v 1. ročníku

- reaguje na partnery ve volném pohybu v prostoru
- oživí předmět či jednoduchou loutku
- osvojí si základy správného držení těla
- zvládne jednoduché prvky obratnosti (kotoul, válení sudu, klubíčko)
- zvládne základní směry pohybu v prostoru (dolů, nahoru, vpřed, vzad, stranou)

Žák ve 2. ročníku

- zvládne jednoduchou zadanou hereckou etudu ve dvojici
- umí přizpůsobit své jednání změně zadaných okolností
- používá zástupnou řeč a zástupnou rekvizitu
- zvládne chůzi či improvizovaný pohyb do rytmu hudby
- zopakuje zadaný rytmus hrou na tělo, hlasem, hrou na jednoduché nástroje

Žák ve 3. ročníku

- používá imaginární rekvizitu
- v herecké studii zvládne jednoduchý dramatický děj, tj. dokáže si uvědomit svoji roli a úkol v příběhu a podle toho jednat
- naslouchá ostatním a respektuje je

Žák ve 4. ročníku

- je schopen vyjádřit slovo či myšlenku nonverbálně
- ve hře zvládne jednoduchou charakterizaci
- vnímá práci druhých a zhodnotí ji

Žák v 5. ročníku

- zvládne dialog s předmětem či loutkou jako partnerem
- fixuje tvar herecké etudy
- přijímá kritiku vlastní práce

Žák v 6. ročníku

- v hereckých etudách využívá hudební prvky, zvuky
- v hereckých etudách využívá vlastní náměty
- rozpozná, kdy herecká situace vychází z přirozeného a pravdivého jednání a z komunikace a spolupráce s partnerem

Žák v 7. ročníku

- vhodně zvolí pohybové či taneční prvky při hereckých etudách
- zvládne krátkou hereckou improvizaci, komunikuje prostřednictvím dramatického jednání
- zdůvodní svoji volbu vyjadřovacích a loutkářských prostředků, kterých využívá při hereckých etudách

Předmět: Práce na inscenaci

Žák v 1. ročníku

- je zodpovědný za svou práci i práci celého kolektivu
- umí zacházet s rekvizitou či jednoduchou loutkou v divadelní inscenaci

Žák ve 2. ročníku

- najde v divadelní inscenaci téma
- na jevišti vyjádří své myšlenky a emoce verbálně i nonverbálně

Žák ve 3. ročníku

- naplní a zdůvodní jednání dramatické postavy
- zná autory textů, se kterými pracuje

Žák ve 4. ročníku

- zvládne techniku psaní jednoduchého scénáře
- využívá divadelního jazyka v divadelní inscenaci

Žák v 5. ročníku

- umí zhodnotit shlédnuté dramatické dílo
- rozumí a je schopen naplnit režijní a dramaturgický plán inscenace

Žák v 6. ročníku

- orientuje se v základních žánrech a formách divadla
- vytvoří ve spolupráci s ostatními krátký dramatický tvar s vlastním námětem, písemně ho zpracuje, podílí se na jeho naplnění

Žák v 7. ročníku

- rozdělí divadelní hru podle částí dramatu
- najde v literární předloze dramatické situace a zhodnotit, zda je literární dílo vhodné k dramatizaci či inscenaci na jevišti a jakými prostředky je ho možné divadelně realizovat

Předmět: Přednes a tvorba

Žák v 1. ročníku

- volitelný předmět: splní minimálně polovinu učiva 3. ročníku v předmětu Přednes a tvorba

Žák ve 2. ročníku

- volitelný předmět: splní minimálně polovinu učiva 3. ročníku v předmětu Přednes a tvorba

Žák ve 3. ročníku

- v dechových, hlasových a artikulačních cvičeních si uvědomuje správnou výslovnost a práci bránice
- vědomě usiluje o správné držení těla
- samostatně odhalí obsah říkadla či krátké básně
- najde rým, napíše krátkou báseň nebo říkadlo
- seznámí spolužáky s oblíbenou knihou
- vyjmenuje alespoň pět autorů knih pro děti

Žák ve 4. ročníku

- umí pojmenovat a prakticky při přednesu používá významový přízvuk, pauzu, intonaci, tempo, rytmus, dynamiku
- sám či s pomocí pedagoga vybere vhodné dílo pro přednes
- umí zaujmout a vyjádřit osobní vztah k tématu literární předlohy
- rozumí pojmům rým, verš, sloka, próza, poezie, téma, námět, dramatický text
- zvládne krátké pointované sdělení (mluvené i psané)

Žák v 5. ročníku

- zvládne jednoduchou slovní improvizaci (reportáž, konferování, výklad)
- zná významné autory a jejich díla a najde souvislosti mezi nimi

Žák v 6. ročníku

- orientuje se v základních literárních pojmech a v literárních žánrech
- zhodnotí literární dílo i způsob jeho interpretace

Žák v 7. ročníku

- tvořivě experimentuje s literárním textem
- uvede kultivovaně jeden z žákovských koncertů či jinou školní akci

Předmět: Přednes a tvorba – II. stupeň

Žák v 1. ročníku

- vysvětlí rozdíl mezi monologem a dialogem a přednesem básně či prózy
- samostatně vybere delší a náročnější text k interpretaci a veřejně jej prezentuje

Žák ve 2. ročníku

- zná významné evropské i české spisovatele, jejich díla a chápe souvislosti
- charakterizuje základní literární útvary a tvořivě je zpracuje

Žák ve 3. ročníku

- prezentuje své vlastní texty (autorské čtení)

Žák ve 4. ročníku

- samostatně vybere a realizuje dva odlišné sólové výstupy (přednes, herecký výstup, pohybový/taneční výstup, výstup s loutkou, čtení autorského textu), dokáže vysvětlit a obhájit použití zvolených výrazových prostředků

Předmět: Práce na inscenaci – II. stupeň

Žák v 1. ročníku

- zvolí samostatně téma a námět, popř. předlohu inscenace a posléze i prostředky k realizaci inscenace
- samostatně zpracuje alespoň část dramatického textu zvoleného k inscenaci
- vytvoří charakter postavy (při psaní scénáře i při vlastní herecké práci)

Žák ve 2. ročníku

- uvědomuje si tempo-rytmus inscenace
- zvládne stylizaci ve vybraném žánru
- zná významné evropské i české dramatiky

Žák ve 3. ročníku

- v inscenaci využívá podle potřeby hudbu, světlo, loutky, masky, kostýmy a dokáže zdůvodnit jejich použití
- aktivně se podílí na výrobě scény, rekvizit apod.

Žák ve 4. ročníku

- zná významné události českého a světového divadla, chápe souvislosti
- samostatně (ev. s kolektivem spolužáků) zpracuje dramatický text pro inscenování, a to s ohledem na zákonitosti výstavby dramatického tvaru
- podílí se tvořivě a poučeně na realizaci dramatického textu

Předmět: Práce v souboru – I. a II. Stupeň

Žák

- je zodpovědný za svou práci i práci celého kolektivu
- rozumí a dokáže naplnit režijní a dramaturgický plán inscenace
- je tolerantní k odlišnostem a možnostem druhých
- spolupracuje s ostatními
- tvořivě se podílí na celém projektu, experimentuje a hodnotí

9. Vzdělávání žáků mimořádně nadaných

Vzdělávání žáků mimořádně nadaných se uskutečňuje s pomocí podpůrných opatření, která jsou poskytována nad rámec individuálních pedagogických a organizačních opatřeních spojených se vzděláváním žáků stejného věku.

Žák je do této kategorie zařazován na základě odborného posudku pedagogicko – psychologické poradny.

Dále lze žáka do této kategorie zařadit na základě jeho mimořádných studijních výsledků a na doporučení učitele hlavního předmětu. Podmínkou pro zařazení je talentová zkouška před zkušební komisí, která doporučí využití speciálních metod, postupů, forem a prostředků vzdělávání nebo jinou úpravou organizace vzdělávání podle možností školy. Učitel pak vypracuje individuální celoroční studijní plán žáka zohledňující jeho vzdělávací potřeby a předloží ho ke schválení řediteli školy.

Mimořádně talentovanému žákovi umožňujeme v maximální míře pracovat individuálně při studiu svého oboru a podporujeme jeho osobitý umělecký růst. Dostává náročnější úkoly, kde klademe důraz na samostatnost, práci s odbornou literaturou a nadprůměrnou domácí přípravu.

Zároveň ho vedeme k ohleduplnému přístupu k méně nadaným spolužákům, k toleranci a ochotě pomáhat, a tak formujeme jeho morální hodnoty.

Cílem studia žáka s mimořádným talentem by měla být přijímací zkouška na konzervatoř nebo jinou střední, případně vysokou školu s uměleckým zaměřením.

10. Vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

V souladu s platným zákonem a vyhláškou může být do výuky ve škole zařazen také žák se speciálními vzdělávacími potřebami, pokud prokáže předpoklady nutné ke studiu některého z oborů a na základě posudku PPP. Škola mu pak vytvoří podnětné a vstřícné prostředí a takové podmínky, aby mohl plnit vzdělávací obsah obsažený v ŠVP s ohledem na jeho možnosti a potřeby.

Vzhledem k tomu, že škola nemá bezbariérový přístup, není však v současné době možné, aby přijímala ke studiu žáky tělesně postižené.

Zásady vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

- diagnostika probíhá vždy ve spolupráci s rodiči prostřednictvím školských poradenských zařízení (PPP, SPC)
- žádost rodičů a předložení odborného posudku z poradenského nebo lékařského pracoviště je podmínkou k zařazení žáka do tohoto programu
- práce se žákem má individuální a diferencující charakter
- učitel stanoví žákovi se speciálními vzdělávacími potřebami individuální studijní plán na pololetí, který v případě pokračování navazuje na úroveň předchozího pololetí
- plán je vypracován tak, aby bylo dosaženo souladu mezi vzdělávacími požadavky formulovanými v RVP ZUV a skutečnými možnostmi žáka
- plán schvaluje ředitel školy
- plán je variabilní a respektuje možné modifikace vývoje žakových obtíží
- na závěr školního roku vykoná žák postupovou zkoušku na své úrovni, za odpovídající kvalitu ručí učitel
- v katalogu o průběhu vzdělávání musí být uvedeno, že žák v daném období pracoval podle individuálního studijního plánu
- ředitel školy vede přesný seznam těchto výjimek s odůvodněním a souhlasem rodičů

11. Hodnocení a klasifikace žáků

11.1. Obecné zásady hodnocení a klasifikace

Cílem vzdělávání na ZUŠ není klasifikace, ale poskytnutí uměleckého vzdělání a rozvoj osobnosti žáka, který tak bude pro osobní a občanský život vybaven systémem dovedností a duchovních hodnot a bude schopen v průběhu celého života v daném oboru získávat informace a učit se.

Hodnocení má žákovi v naší škole poskytnout zpětnou vazbu. Jeho prostřednictvím se dovídá, co se naučil, co zvládl, v čem se zlepšil, v čem chybí a jakým směrem má postupovat dál, aby se ve studovaném oboru zdokonaloval a rostl. Pro žáka by hodnocení mělo být prostředkem nejen motivujícím, ale zároveň by ho mělo naučit přijímat kritiku, brát si z této kritiky ponaučení a

pak správně nasměrovat svůj další rozvoj.

Při hodnocení a klasifikaci postupuje škola podle Vyhlášky č. 71/2005 Sb. o základním uměleckém vzdělávání.

Při hodnocení a klasifikaci

- se zaměřujeme na individuální pokrok každého žáka
- uplatňujeme přiměřenou náročnost a pedagogický takt vůči žákovi
- přihlížíme k věkovým zvláštnostem žáka i k tomu, že žák mohl v průběhu klasifikačního období zakolísat ve studijních výkonech z důvodu dočasné indispozice
- výsledná známka jak v individuální výuce, tak v kolektivních předmětech vychází z průběžného hodnocení žáka během celého klasifikačního období

Pedagog

- oznamuje žákovi výsledek klasifikace a poukazuje na úspěchy a nedostatky při zvládnutí hodnocených jevů
- při ústním zkoušení oznámí žákovi výsledek hodnocení okamžitě, při písemném zkoušení nejpozději do 14 dnů
- je povinen vést soustavnou evidenci o každé klasifikaci žáků průkazným způsobem tak, aby mohl doložit správnost hodnocení i způsob získávání známek

11.2. Pravidla hodnocení a klasifikace

Hodnocení může být provedeno slovně nebo známkou (klasifikace), může být ústní nebo písemné (známka v žákovské knížce). Výsledkem průběžného hodnocení a klasifikace je známka na vysvědčení na konci klasifikačního období (tj. v pololetí a na konci školního roku).

Studijní výsledky žáka v ZUŠ se podle vyhl. č. 71/2005 Sb. o základním uměleckém vzdělávání, § 3, odst. 3 klasifikují čtyřmi stupni

hodnocení 1

- Žák je na hodinu plně připraven, je soustředěný, spolupracuje s učitelem, reaguje na jeho pokyny a snaží se plnit zadané úkoly.

hodnocení 2

- Žák je na hodinu průměrně připraven, na základě podnětů učitele se snaží plnit zadané úkoly a reagovat na jeho pokyny.

hodnocení 3

- Žák není na hodinu připraven, zadané úkoly plní částečně s intenzivnější pomocí učitele a s učitelem špatně spolupracuje.

hodnocení 4

- Žák na vyučování není připraven, nespolupracuje a zadané úkoly neplní.

Pravidla hodnocení

- v individuální výuce všech oborů pedagog hodnotí výkon žáka, domácí přípravu a pokrok žáka známkou do žákovské knížky alespoň dvakrát do měsíce v případě, že žák absolvoval standardní počet vyučovacích hodin
- ve skupinové výuce se pedagog zaměřuje na hodnocení spolupráce v týmu, hodnocení individuální přípravy i výkonu žáka a hodnocení jeho aktivity, což musí být klasifikováno

minimálně dvakrát za klasifikační období a zapsáno do žákovské knížky

- v teoretických předmětech musí být žák vyzkoušen alespoň dvakrát v každém pololetí
- o termínu písemné zkoušky, která trvá déle než 15 minut, informuje učitel žáka nejméně týden předem a je povinen vést evidenci o klasifikaci jeho písemných prací a písemné práce archivovat po dobu celého školního roku
- při zhoršení prospěchu žáka je učitel povinen informovat rodiče a tuto situaci s nimi řešit
- žák přípravného studia nedostává vysvědčení, ale osvědčení o absolvování přípravného studia

Hodnocení na vysvědčení – I. a II. stupeň

- 1 – výborný
- 2 – chvalitebný
- 3 – uspokojivý
- 4 – neuspokojivý

Celkové hodnocení na vysvědčení – I. a II. stupeň

- prospěl/a s vyznamenáním
- (Žák prospěl s vyznamenáním, jestliže je z hlavního předmětu hodnocen stupněm prospěchu 1 – výborný, v žádném povinném předmětu není hodnocen stupněm prospěchu horším než 2 – chvalitebný a průměr stupňů prospěchu z povinných předmětů nemá vyšší než 1,5. U žáků hudebního oboru platí, že není-li stanoven hlavní předmět, prospěl žák s vyznamenáním, jestliže není hodnocen v žádném povinném předmětu stupněm prospěchu horším než 2 – chvalitebný a průměr stupňů prospěchu z povinných předmětů nemá vyšší než 1,5.)
- prospěl/a
- (Žák prospěl, jestliže nebyl ani v jednom povinném předmětu hodnocen stupněm prospěchu 4 – neuspokojivý.)
- neprospěl/a
- (Žák neprospěl, jestliže byl z některého povinného předmětu hodnocen stupněm prospěchu 4 – neuspokojivý.)

Podklady pro hodnocení a klasifikaci vzdělávacích výsledků učitel získává

- soustavným sledováním výkonů žáka a jeho připravenosti
- různými druhy zkoušek – písemné, ústní, grafické, postupové, závěrečné
- analýzou výsledků žákovy práce
- sledováním žákovy aktivity a úspěšnosti při vystoupeních a koncertech
- sledováním žákovy úspěšnosti při reprezentaci školy na soutěžích

Pedagog hodnotí

- zvládnutí dané techniky, připravenost na vyučování, spolupráci s učitelem či kolektivem spolužáků
- pílí, snahu, vytrvalost a soustředění na práci
- schopnost žáka opravovat své chyby
- dodržení zadaného úkolu, tématu
- osobitý projev žáka
- účast a výkon na dílnách, koncertech a soutěžích
- práci v souboru či skupině.

Hodnocení při přijímacím řízení

Přijímací zkoušky se konají většinou v měsíci květnu. Zkušební komise zhodnotí výkon

žáka a zařadí jej do přípravného studia či příslušného ročníku (týká se žáků starších 6 let).

Sebehodnocení

Během celého studia je žák hodnocen nejen učitelem a od nejnižších ročníků veden ke schopnosti přijímat kritiku od svých spolužáků, ale učí se i kultivovaně se vyjadřovat a hodnotit výkony svých spolužáků a kriticky hodnotit i svou vlastní práci ev. svůj vlastní výkon na vystoupení. Cílem těchto snah je, aby žák získal schopnost vidět sebe sama a své výkony realisticky.

12. Vlastní hodnocení školy

Vlastní hodnocení školy zpracováváme podle vyhlášky č. 15/2005 Sb., kterou se stanoví náležitosti dlouhodobých záměrů, výročních zpráv a vlastního hodnocení školy. Od školního roku 2011-2012 je vlastní hodnocení školy součástí výroční zprávy.

Hodnocení provádíme v těchto oblastech

- podmínky ke vzdělávání žáků
- průběh vzdělávání
- podpora školy žákům a studentům, spolupráce s rodiči, úroveň vzájemných vztahů školy, žáků, rodičů a dalších účastníků vzdělávání
- výsledky vzdělávání žáků a studentů
- řízení školy, kvalita personální práce, možnosti a kvalita dalšího vzdělávání učitelů
- posouzení úrovně výsledků práce školy, zejména vzhledem k podmínkám vzdělávání a ekonomickým zdrojům

Toto ŠVP je platné od 1.9. 2018

Aktualizace 1.9.2022

Aktualizace 1.9.2023

Aktualizace 1.9.2024